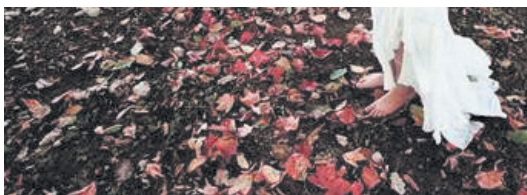
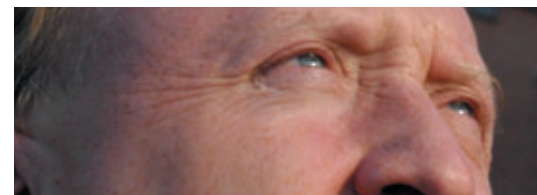




indenfor **PRAKTIKTRÆF**
s.12 To studerende sammenligner



udenfor **FOTOSKOLE**
s.22 Et Fatamorgana?



udenfor **PORTRÆT**
s.18 Tøger Seidenfaden



Irak-krig, Melle møsten og FN-resolutioner. De kritiske spørgsmål kredsede om international politik, da statsministeren den 27. september gæstede Danmarks Journalisthøjskole.

Fogh i Frøberts

”Så er det med at få sat kryds i kalenderen,” skrev Kaj i juni-udgaven af deres nyhedsbrev. Og det gjorde de studerende på DJH.

Mandag den 27. september troppede anslået 250 DJH’erne og en række medier op i Frøberts Auditorium for at møde Danmarks statsminister, Anders Fogh Rasmussen (V).

Det fornemme besøg var arrangeret af Kaj og Skolegruppen.

Anders, som han blev kaldt

ved præsentationen, lagde ud med at spørge de studerende, hvordan udviklingen har været i antallet af ansatte i den offentlige sektor, siden han kom til magten. Det faktuelle svar er blevet fremlagt forkert i medierne, mener han.

Men det var dog ikke her, de studerende havde forberedt flest skarpe spørgsmål. Kommunalreform, minimalstat og spindoktorer var ikke dagens varmeste emner. Det var derimod Irak-krig, sikker-

hedspolitik og FN-resolutioner. Og da der ikke var nogen fast dagsorden for de 60 minutter, der var sat af til besøget, var der frit spil.

Nyvalgte formand for Kaj, Didde Elnif, synes, at det var imponerende, at arrangementet trak så mange studerende til. Næste gang vil hun dog sørge for, at der ligger fastere rammer for de emner, der tages op.

”Det var lidt som at skyde med spredhagl. Ingen havde mulighed

for at spørge ind til statsministerens svar, da der kun var et spørgsmål per studerende.”

Derfor mener hun heller ikke, at Anders Fogh Rasmussen fik sagt noget nyt i forhold til, hvad han tidligere har sagt i pressen.

Men der lå også stram en tidsramme for statsministerens besøg. Denne mandag var DJH nemlig kun et enkelt punkt i statsministerens spækkede kalender. Han skulle også forbi Århus

Købmandsskole og Erhvervspolitisk Debatforum.

Det er over tre et halvt år siden, at en statsminister sidst har besøgt Journalisthøjskolen. Det var i februar 2001, da Poul Nyrup Rasmussen (S) lagde vejen forbi bunkeren.

indenfor

s. 3

FOKUS

Kildebehandling

Kildekontrakter. Et ord, DJH-studerende allerede møder på Den Gode Historie.

Mellem en journalist og en kilde skal der ligge klare aftaler om vilkårene for samarbejdet. Der skal citeres korrekt, og artiklerne skal sendes til kilden, hvis man har lovet det. Det kan sommetider glippe for DJH-studerende.

”En dårlig moral hos de studerende kan få den konsekvens, at kilderne på et tidspunkt har fået nok og ikke gider at hjælpe os mere” siger rektor Kim Minke.

Han har tidligere opfordret de studerende til at overholde deres aftaler med kilderne på baggrund af mange utilfredse kilders opkald til Journalisthøjskolens Information.

Men god behandling af kilder handler også om ikke ukritisk at bruge de samme som alle andre. Studerende bliver

gang på gang opfordret til at undgå det oplagte kildevalg på workshopforløbene.

”Det gælder om, at man skal acceptere, at der ikke er nogle lette løsninger, når man søger efter kilder. Det er hårdt arbejde. Og man skal stille store krav til sig selv,” siger Jacob Bjerg Møller, der er underviser på workshoppen ”Det rummelige arbejdsmarked.”

Illustreret Bunker behandler i dette nummer samspillet mellem kilder og journalister.



fokus

s.6-9

INDENFOR

- s.2 shortstory
- s.3 leder
Anders Fogh besøger Bunkereren
- s.4 evalueringssystemet
- s.5 generalforsamling i KaJ

FOKUS: KILDER

- s.6 sådan behandler vi vores kilder
- s.8 prygelkilder
- s.9 er citatet kildens?
kilderne der blev kult
- s.10 reportage fra rusturen
- s.11 SDU'erne stjæler DJHs rustur
DJH-studerende fulgte den royale skilsmisse
- s.12 samtale mellem to praktikanter
- s.13 lukket eller åben? Debat om fredagsbarens fremtid
- s.14 Oluf Jørgensen aktuel med ny bog



Øjeblikkets rus

Chittorgarh. Navnet virker stadig dragende på mig. Den lille by ligger i udkanten af Rajahstan i Indien og er mildest talt 'off the beaten track'. Over byen ligger en fæstning, der, som en drage, våger over byens blå huse.

I starten af september hvert år står Indien på den anden ende. Ganesh, den hinduistiske gud for klogt, rigdom og visdom, fejres i alle afkroge af landet. Også i Chittorgarh. Denne aften er den sidste aften af festivalen, og der er tusin-

der af mennesker på gaden. Der er dansere, der skaber sig en ø, hvor de akrobatisk hopper rundt med stave, vogne med gigantiske Ganesh-figurer - en af dem fuldt beklædt med dadler, og lyserødt pigment kastes på folk.

smith@mail.djh.dk

UDENFOR

- s.18 portræt: Tøger Seidenfaden
- s.20 bunkerExplorer: cuba
- s.21 dokumentarfilm med danidastøtte
- s.22 foto: på besøg hos Fatamorgana

FORBRUGER

- s.24 filmanmeldelse: kongekabale
boganmeldelse: skriv et godt CV
elektronisk hjælp til båndudskriften
- s.25 studierabat? husk at spørge
inspirator: inspirerende striber

DEBAT

- s.27 f.c. åben modus
regionalracister
- s.28 hvorfor ikke spliffer på rusturen?
- s.29 klumme: Anders Fogh set fra venstrefløj
- s.30 svar på sidste nummers fokus

“

At der stadig er en tredjedel af de studerende på 3. semester, der ikke overholder en simpel aftale som at sende en artikel til en kilde, er for mange. Det er en slap og sløset opførsel.

”
Kim Minke, s. 6

illustreret bunker

danmarks journalisthøjskole
olof palmes allé 11 8200 århus n
ibunker.journalistforbundet.dk
ib@mail.djh.dk
mobil 61 70 20 40

redaktionen

peter hammer (ansv.)
maria frahm
otto lerche
asger juhl
mille marie christensen

hammer@mail.djh.dk
fracm@mail.djh.dk
lerche@mail.djh.dk
juhl@mail.djh.dk
mille@mail.djh.dk

annoncer

peter hammer 61 70 20 40 hammer@mail.djh.dk

billedredaktører

anders birch birch@mail.djh.dk
mette mørk mettemoerk@mail.djh.dk

bagsiden

mads zacho bagsiden@mail.djh.dk
morten syzenda

layout

redaktører & billedredaktører
jakob edut jakobe@mail.djh.dk

illustrationer

sisse sejr-nørgaard sissel@mail.djh.dk
søren hebsgaard hebsgaard@mail.djh.dk

stud.århus-ansvarlig

mille marie christensen mille@mail.djh.dk

oplæg

2000 eksemplarer 9 gange årligt.
illustreret bunker uddeles til studerende og ansatte ved djh, til danske redaktioner og deres praktikanter samt til journaliststuderende på sdu og ruc citater, billeder og andet materiale fra bladet må kun bringes med udførlig kildeangivelse

tryk

avistryk nord tel. 98 17 19 11

udgivelse

7. oktober 2004
7. årgang nr. 7 - 1. oplag

næste udgave

idéudvikling i røret torsdag d. 7. november kl. 15.
illustreret bunker udkommer næste gang d. 4. november med 1. deadline for artikler d. 25. oktober, 2. deadline 28. oktober. Deadline for annoncer er 28. oktober. Deadline for debatindlæg er 28. oktober.

INDENFOR

af redaktionen

LEDER

Tekst | Mads R. Mariegård Foto | Ditte Valente

STATSMINISTEREN PÅ DJH

Tryk ét

Tryk ét, hvis du er journaliststuderende, eller vent for personlig betjening." byder en radiolæker maskin-stemme i den anden ende af linjen. Venligt, men bestemt.

Beep, hyler et-talsknappen i roret.

"Læg på. Læg på med det samme. Du skal ikke ringe igen!" Maskinen lyder pludselig ikke længere så venlig.

Det kan da vist ikke passe. Må hellere prøve personlig betjening. Men nej.

"Forstod du det ikke for!?", nærmest råber maskinen nu.

"Du skal ikke ringe hertil. Der er ikke nogen, der vil snakke med dig. Og vi ved, hvor du bor!"

Selv optaget-tonen lyder truende.

Helt så grelt står det trods alt ikke til. Men kilder bliver forurettede, når journaliststuderende glemmer eller fravælger at overholde aftaler. Og det hænder på DJH. For ofte, mener rektor Kim Minke, som advarer de studerende om risikoen for, at svigtede kilder ikke vil lægge navn og tid til sløsede journaliststuderendes opgaver.

Og informationen har løbende kilder, der ringer og klager over, at de aldrig som ellers lovet har fået deres citater til gennemlæsning eller den færdige artikel tilsendt. Og det går ud over alle journaliststuderende; både de sløsede og dem, der behandler kilderne med respekt.

Samtidig er der en række kilder, som i helt ekstraordinær grad bliver opsøgt af journalister. Det gælder blandt andre DJH's egen Oluf Jørgensen, som alene

i denne udgave af Illustreret Bunker optræder to gange. Til alt held har han endnu ikke fået nok, men for andre, som af den ene eller anden grund er noglepersoner på et bestemt område, er glasset fuldt.

Jørgen Winther, MF og sundhedsordfører for Venstre, er et eksempel. Han afviste blankt at medvirke, da den politiske kilde til et førsteårsprojekt skulle ringes ind:

"I (journaliststuderende) bliver simpelthen nødt til at finde nogle andre at ringe til end os (ordførere). Jeg får ti opkald om dagen, og hvis jeg skulle svare, ville jeg aldrig have tid til andet!"

Den uforsonlige tone til trods havde han dog overskud til at henvise til en kollega, en anden Venstre-MF'er, som også beskæftiger sig med sundhedsområdet. Og som havde tid til at udtale sig.

Og det er en væsentlig pointe i denne udgave af Illustreret Bunker; at de alternative kilder findes, og at de skal bruges. De kilder, der ikke har et trecifret antal hits på InfoMedia, kan i mange tilfælde bibringe et nyt syn på tingene og derved være med til at nuancere samfundsdebatten.

Når de så først er fundet, må opgaven være at behandle dem så ordentligt, som det er menneskeligt muligt.

Vi skal øve os i virkeligheden og agere på virkelighedens vilkår. Netop dét, at vi fra starten har kontakt med 'rigtige' kilder og skriver rigtige historier, er en vigtig grundsten i DJH's learning by doing-praksis.

Tryk ét og sig be-be!

ib@mail.djh.dk

Anders Fogh besøgte den 27. september DJH. Og pressens minister ved, hvordan han skal håndtere sin presse.



FINT BESØG | Stift, men sikkert. Han bærer en lys skjorte - som den eneste i den alvorlige delegation af tavse mænd

Fogh siger ikke, at den er hjemme

Den 27. september 2004 på Journalisthøjskolen. Hele Frøberts Auditorium venter på Fogh. Tv-kameraernes skarpe lys er gule, skinnende sole i det tropisk varme auditorium. Det er fyldt til sidste plads. Folk sidder på gulvet, på trapperne, på hinanden.

Indgangen er blokeret af en stor menneskeklump, som opløser sig, da Statsministeren træder ind i auditoriet. Hans frisur er fejlfri. Smilet stift, men sikkert. Han bærer en lys jakke - som den eneste i den alvorlige delegation af tavse mænd, der følger ham. Klapsalver møder ham.

Statsministeren er pressens minister og ved, hvordan han skal håndtere sin presse. Selvom hans knap tre-årige regeringstid har været præget af en række alvorlige fejl begået af hans ministre og på trods af en massiv, Cavling-prisvindende kritik af beslutningen om at gå i krig i Irak, har han hele

vejen håndteret pressen med en professionalisme, der har givet titlen "presseminister" en ny betydning. Og som meget vel kan være en af årsagerne til, at han lige nu er favorit til også at vinde det næste folketingsvalg.

Vejen til Foghs position som en af tidernes mest pressevante og professionelle statsministre begyndte længe før statsministerstolen blev indtaget.

Den 10. marts 1998

Venstre holder morgenmøde på partiformandens kontor. Rundt om bordet sidder formand Uffe Ellemann-Jensen, næstformand Anders Fogh Rasmussen og en række fremtrædende personer fra partiets top. De er optimistiske. Valgkampen er gået som planlagt, og i meningsmålingerne tyder det på, at deres parti i morgen vil vinde folketingsvalget.

Men noget bekymrer dem. På bordet ligger dagens udgave af Ekstra Bladet: 'DEN ER HJEMME', står der med store, gule typer på forsiden. Billedet er af Uffe Ellemann-Jensen. Han sidder i sit køkken med et glas whisky foran sig. Sejrsikker.

"Den er du jo ikke skyld i," siger Anders Fogh Rasmussen trostende til sin formand. Det var Ekstra-Bladet, der lokkede udtalelsen frem.

Seks dage efter valget går Uffe Ellemann-Jensen af og giver plads til sin kronprins, Anders Fogh Rasmussen. Godt tre og et halvt år senere er det ham, der står til at vinde en valgsejr. Da en journalist fra Ekstra Bladet spørger ham, hvor hans cykel er, begår han ikke den samme fejl som sin forgænger.

"Den står hjemme," lyder svaret.*

Fortsættes side 7

Note | af redaktionen

AVISEN

Ny IB

Af hensyn til eventuelle nye læsere bringer vi igen her info om Illustreret Bunkers nye inddeling:

"Indenfor" beskæftiger sig med aktuelle historier fra DJH.

"Udenfor" dækker branchen og faget og historier fra udenfor bunkeren.

"Tema" er en større afdækning af et relevant, væsentligt og aktuelt tema; i denne måned kilder og DJH-studerendes brug af dem.

"Debat" bringer fortsat indlæg fra studerende og ansatte.

I "Forbruger" kan du blandt andet finde boganmeldelser, Inspirator og en ny kalender med relevante faglige arrangementer.

ib@mail.djh.dk

NOTE

DJH vil også

Århus Universitet og DJH er nu blevet endeligt enige om at oprette et center, der skal tilbyde journalist-dimmitender og bachelorer fra universitetet en kandidatuddannelse. Det skriver www.unyt.dk. Uddannelsen skal kombinere journalistik og universitetsfag og gøre det muligt at specialisere sig inden for særlige områder.

Universitetet og Journalisthøjskolen håber at kunne åbne dørene for de første studerende allerede i 2005, men først skal Videnskabsministeriet godkende den nye uddannelse.

lerche@mail.djh.dk

NOTE

Studienævn modtager vurdering

DJH's studienævn har bedt underviser Flemming Svith give sin vurdering af fjernundervisningen herunder hvorfor så få deltog og hvad, der kan gøres. Det sker på baggrund af Illustreret Bunkers artikel i forrige udgave. Dog understreger nævnet, at der ikke ligger nogen kritik af underviserens dispositioner i anmodningen.

Studienævnet har allerede modtaget forklaringen, men har endnu ikke taget endelig stilling til den.

juhl@mail.djh.dk

NOTE

Ny bestyrelse i KaJ

KaJ har skiftet ud i de ledende rækker. Efter generalforsamlingen den 2. oktober er bestyrelsen, som følger:

Ditte Valente, Birgitte Lausten, Anders Schjørring, Kalika Bro-Jørgensen, Nanna Teckemeier, Johannes Lyng, Michelle Ulrike Quitzau, Sara Schlüter, Rikke Halberg, Brian Mogensen (kasserer), Thomas Berndt (næstformand), Jeppe Dong Abrahamsen (næstformand) samt Didde Elnif (formand).

Endvidere er KaJ repræsenteret i følgende udvalg: Thomas Berndt i skolegruppen, Jeppe Dong i praktikantgruppen og Didde Elnif i Studienævnet.

juhl@mail.djh.dk

NOTE

DJH Festival 2004

Vælgerne skal have de bedste forudsætninger for at træffe velovervejede valg, og det skal pressen og politikerne sørge for. På årets DJH Festival vil blandt andre Kaare R. Skou, David Trads og Roger Buch sætte fokus på forholdet mellem presse og politikere og på deres forpligtelser over for befolkningen. Festivalen begynder fredag den 5. november klokken 13.00 og slutter lørdag klokken 16.00.

lerche@mail.djh.dk

NOTE

Vil du lave avis?

Illustreret Bunker søger studerende, som vil hjælpe med at skære skolens avis. Alle med interesse i den redaktionelle proces og layout er meget velkomne til at skrive til ib@mail.djh.dk.

Især studerende, som overvejer at blive redaktør næste semester, opfordres til at søge.

juhl@mail.djh.dk

NOTE

Mindre panik på panikdagen

Panikdagen bliver i år mindre panikfyldt end vanligt. Ved sidste praktikansøgningsrunde var der 37 flere ansøgere, end der var praktikpladser, og det medførte ud over en voldsom panik at 50 DJH'ere måtte gå fra dagen uden praktikplads. I år søger århusianerne ikke sammen med SDU'erne, og det har forbedret situationen: Der er pladser til alle. Praktikvejleder på DJH, Pia Færing, har modtaget de sidste praktikopslag, og ifølge hende er der kun en lille anmærkning: Det ser ud til, at der er for få pladser til fotojournalisterne.

lerche@mail.djh.dk

Tekst | Asger Juhl

EVALUERING

DJH-studerende skal evaluere baglæns

Hvad forventer du af den kommende undervisning? Det skal DJH's studerende svare på, hvis det står til lektor i medieteoriet Christian Breinholt. Han har været med til at udarbejde en ny rapport om skolens evalueringssystem.

Feed forward betyder ikke fod foran. Den engelske ordkombination dækker over en ny måde at evaluere på, hvor de studerende for hvert undervisningsforløb skal skrive ned, hvad de forventer af det kommende forløb.

En gruppe undervisere fra DJH har lavet en ny rapport om skolens evalueringer, som omtaler feed forward, og metoden er allerede blevet testet på DJH's diplomuddannelse. Christian Breinholt, som er en af fortalere for at indføre modellen, forklarer, at feed forward skal sikre, at de studerende kan bedømme udbyttet af et forløb bedre, samt sikre at de studerende gør sig nogle tanker om fagets betydning, før det går i gang.

Dagbog

Feed Forward er ikke den eneste nye evalueringsform, som Christian Breinholt har på bedding. Han mener, at de studerende på DJH godt kan spidse blyanten og åbne kinabogen.

"Tanken er, at de studerende under hvert forløb skal skrive dagbog over det, de har lært," forklarer Christian Breinholt. Han pointerer, at DJH faktisk er bagefter andre uddannelsesinstitutioner på dette punkt. Blandt andre har folkeskolen og landets tekniske skoler allerede indført obligatorisk dagbogsskriveri. Ideen med det er,

at de studerende skal føle en kontinuitet i uddannelsen, tage større ansvar og blive mere bevidste om det, de har lært.

Tidsånden

Den overordnede overskrift for Christian Breinholt's udspil er "læring". Og netop det, at evalueringerne skal fokusere på læring, er "en del af tidsånden," som Christian Breinholt udtrykker det. I underviserens terminologi er det nemlig vigtigt at skelne mellem undervisning og læring.

"Evalueringerne er ikke blot til for at kontrollere underviserne. I stedet skulle vi diskutere det generelle problem, som vi alle sammen har: Hvordan får vi sikret, at underviseren underviser godt, at uddannelsen er af høj kvalitet, og at de studerende lærer noget."

Det overordnede mål er at få de studerende til at evaluere sig selv og deres egne forventninger, så de lærer mere af deres undervisning - altså at læringen bliver større.

Skadelige evalueringer

Medieteorierundviseren mener, at det nuværende system kan have negative konsekvenser.

"Evalueringssystemet, som det er nu, indeholder visse aspekter, som kan være direkte skadelige."

Problemet er, at evaluering

opdelers uddannelsen i små bidder. Når de studerende skal sætte sig ned og evaluere et forløb, har de en tendens til at betragte det som afsluttet og lægge det bag sig - eller som det hedder i rapporten: "Således at forståelsen for sammenhængen og progressionen i uddannelsen modvirkes."

"Dette system skærper opfattelsen af, at det var så det. Nu behøver vi som studerende ikke at tage os mere af det", fastslår Christian Breinholt.

Ment som tips

Den nye rapport om evalueringssystemet er ikke stadfæstet lov, men kun ment som tips til underviserne på skolen.

"Vi har lavet den for at styrke den pædagogiske debat på skolen for dermed at bidrage til at få gjort undervisningen bedre"

Christian Breinholt går selv ind for ideen om, at de studerende skal skrive dagbog og lave feed forward på undervisningsforløbene.

"Disse ideer er nye her på skolen", forklarer han.

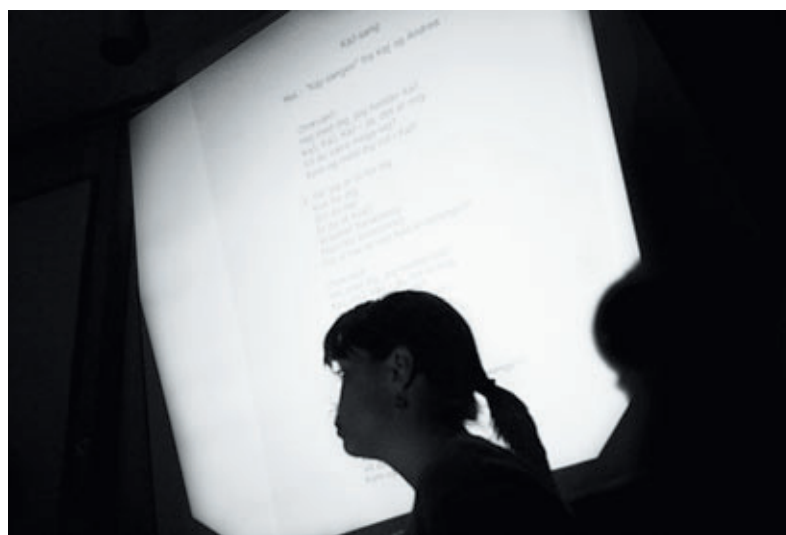
"Men de falder fint i tråd med traditionen med arbejdsrapporter i forbindelse med de journalistiske produkter".

Han vurderer derfor, at ideerne med tiden vil blive indført på DJH.

juhl@mail.djh.dk

Tekst | Morten Szygenda Foto | Martin Bubandt Jensen

GENERALFORSAMLING



Formandsskifte, solid økonomi og debat om fremtidens journalister var hovedtemaer på KaJ's generalforsamling den 2. oktober. Men de fremmødte studerende var mindst lige så interesserede i uddelelsen af Kravlingprisen, fagligt oplæg fra "Den Halve Sandhed" og festen bagefter.

KaJs bamsedoktrin

Kan en bamse være journalist? Den afgående formand Kenni Leth spurgte dybt retorisk på lørdagens generalforsamling i Kredsen af Journaliststuderende, KaJ. Med udgangspunkt i den sporgende bamse, Svupper, fra DR2-programmet "Go' rov & go' weekend" efterlyste han i formandsberetningen en debat om definitionen af

fremtidens journalist. En debat, hvor ledelsen på DJH, ifølge Leth, meget gerne må spille en større rolle. Formandsberetningen, der måske vil gå over i historien som bamsedoktrinen, blev godkendt af en enig forsamling.

Forsamlingen enedes desuden om at gå fra en halvårlig til en halvårlig regnskabsaflevering. Efter at

have fået datoerne på plads kunne kasserer Martin Flink berette om en solid økonomi i KaJ og om et underskud, der er vendt til et overskud i året, der er gået. Desuden blev der valgt nye medlemmer til bestyrelsen og skolegruppen. Den nye formand blev Didde Elnif fra tredje semester.

vedsoe@mail.djh.dk

Tekst | Jørgen Bredvig Skadhede Foto | Martin Bubandt Jensen

PRISOVERRÆKKELSE

Dong modtager Kravling

Hans Engell overrakte som formand for priskomiteen årets Kravlingpris til DJH-praktikant Jeppe Dong Abrahamsen.

De journaliststuderendes pris, Kravling Prisen, blev uddelt i forbindelse med KaJs generalforsamling lørdag den 2. oktober. En veloplagt Hans Engell kunne under stor applaus overrække en check i lykkehjulsformat på 5000 kroner og en kasse vin til Jeppe Dong Abrahamsen i et halvfyldt auditorium på DJH. Prisen fik han for en artikelserie i fagbladet "Folkeskolen" om børn i sorg.

Stolt prisvinder

"Det er en kæmpe ære at vinde denne pris, særligt når man ved, at man er blevet bedømt af meget kompetente mennesker. Det er også en fed bekræftelse. Som praktikant er man jo ofte i tvivl, om det, man laver, nu også er godt nok."

Sidste år var vinderen også fra et fagblad, og Jeppe Dong Abrahamsen mener, at de små steder giver bedre læringsmæssige vilkår. Han er i øvrigt næstformand i KaJ og formand for praktikudvalget.

En anarkistisk pris

12 journaliststuderende var nomineret i år, deraf kun to fra de elektroniske medier. Prisen er i årenes løb blevet mere eksponeret, og man er gået fra blot 3500 sponsorkroner i 2002 til 13.000 kr. i år. Ifølge Hans Engell er der dog

stadig lang vej igen.

"Dette er den mest anarkistiske pris i hele kongeriget. Man er jo afhængig af, at andre nominerer én, og det er også muligt at nominere sig selv. Derfor har jeg foreslået, at der skal udarbejdes nogle mere veldefinerede regler for uddelingen af prisen. Der er jo ingen faste kriterier som ved andre priser. Eksempelvis kunne praktikvejlederne komme til at spille en rolle med hensyn til nomineringerne, for vi - i komiteen - er slet ikke sikre på, at vi har set de bedste historier."

Bestyrelsens troværdighed

Når man ser på priskomiteens sammensætning, kan valget af Jeppe Dong Abrahamsen synes en smule kontroversielt. Jeppe Dong Abrahamsen skulle selv have siddet i komiteen, men trak sig,



KRAVLINGVINDER | KaJ, KaJ, KaJ - Kaj det er mig!

da han selv blev nomineret. Den afgående formand for KaJ, Kenni Leth, erkender problematikken, men understreger samtidigt, at en bestyrelsespost i KaJ ikke diskvalificerer i forhold til Kravling Prisen.

Den nyvalgte formand, Didde Elnif, fastslår:

"Der skal på ingen måde

kunne stilles spørgsmålstegn ved bestyrelsens troværdighed."

Hun lover desuden, at Engells kritik af kriterierne for prisen, eller mangel på samme, vil blive taget til efterretning.

skadhede@mail.djh.dk

Tekst | Mads Zacho Teglskov | Morten Szygenda Foto | Martin Bubandt Jensen

FAGLIGT OPLÆG

Venstrefløjen ejer ikke satiren

I løbet af otte programmer gjorde Jeppe Gaardboe op med det fastgroede, det latterlige og det, ingen andre gider være kritiske overfor. 'Den halve sandhed' benyttede sig af den elegante satire, og det blev en hel succes.



HAPS | Jeppe Gaardboe vil hellere køre taxa i virkeligheden end lave reality på Temptation Island

Hvis man tror, at Christiania er en fristad, der er åben for alle, så tager man frygteligt fejl. Da folkene bag DR2-programmet 'Den halve sandhed' med skjult kamera prøvede at rejse et hus på Christiania, blev de blev mødt af vrede christianitter, der lovede bål, brand og dummeblade til enhver 'hjernerød stødder', der troede, at begrebet fristad havde noget med individuel handlefrihed at gøre. Man skal *inviteres* til at bo på staden. Ellers får man flade.

I programserien 'Den halve sandhed' tog journalist Jeppe Gaardboe og de øvrige hjernerøde stoddere på redaktionen udgangspunkt i deres indignation over institutioner i det danske samfund: Folkekirken, monarkiet, pressen og Christiania for at nævne en lille håndfuld eksempler. Institutioner, hvis eksistensberettigelse ingen - ifølge Jeppe Gaardboe - stiller væsentlige kritiske spørgsmål til.

I løbet af otte programmer brugte 'Den halve sandhed' genren doku-satire som ramme for deres vinklede historier, og netop genvalget har været væsentligt i en tid, hvor alt tilnærmelsesvis kritisk tv stemples som dokumentarer.

"Når tv-seerne bliver bedt om at fortælle, hvorfor de synes, at en tv-kanal er god, nævner de altid de gode dokumentarer. Og det på trods af, at der næsten ikke laves dokumentarer længere," siger Jeppe Gaardboe, efter at han har afsluttet sit oplæg til KaJs generalforsamling.

Giver køb på dokumentaren

"Tv-stationer har taget pengene fra dokumentarprogrammerne og givet dem til docu-soaps og realityshows. Og samtidig har de proppet indholdskriterierne fra de to genrer ind i dokumentarismen. Pludselig skal alle kunne identificere sig med de medvirkende. Jeg synes, at det er meget vigtigere at have modvirkende. For en journalist uden fjender er en fiasko," forklarer Gaardboe. Som våben mod "sine modvirkende" lagde han vægt på det satiriske og seervenerlige happeningelement i 'Den halve sandhed'.

"Vi ville tage satiren tilbage fra venstrefløjen og gøre den til et journalistisk redskab, der skal være præget af fornuft og ikke politik, som Michael Moore gør det i Fahrenheit 9/11," siger Jeppe

Gaardboe.

Klapsalver og høje latterudbrud mødte hans programmer til generalforsamlingen, men selvom han kunne sole sig i de journaliststuderendes beundring, anser Jeppe Gaardboe ikke sig selv for at være en perfekt journalist. Men han føler sig tættere på end nogle af sine kolleger.

"Journalister, der laver 'Temptation Island' og den slags, skulle nakkeskydes. De giver bare folk, hvad de tror, de vil have; det er uforfalsket seertalsfiksering. Jeg ville hellere køre taxa, end jeg ville lægge under for den slags seertal," pointerer Gaardboe, der sammenligner seertallene med misvisende undersøgelser fra kommunismens Sovjet.

"50% kunne lide tørt brød, 30% kunne lide brusk og de sidste 20% kunne lide vodka. Det er en fejlagtig fremgangsmåde, fordi det er det begrænsede udvalg, der udgør succeskriteriet. Man ville få et andet svar, hvis man i stedet spurgte folk, hvad de gerne ville se," forklarer Jeppe Gaardboe.

zach@mail.djh.dk
vedsoe@mail.djh.dk

Tekst | Charlotte Frost Foto | Gitte Gry Langkjær

KAJ-FEST

En hånd i røven

"Vil du have en-hånd-i-røven?" Inden jeg når at nikke opstemt, peger hun mod sin giftgrønne drink og siger "Den koster kun en tyver". I det samme rammer et stempel min hånd med ordene "KAJ fest."

Ind i kantinen, find baren. Det er skolefest, og der skal drikkes. En fyr viser vej, han holder sin gyldne fadøl op i vejret som en frakkel med sin fakkell i underjordiske gange. Kantinen henligger i fyrfadsbelysning. Det ligner julehygge for 1.g i Lemvig. Det røde lys fra lyskæderne giver min blege vinterhud et rosa skær: Grisehud i miniskirts og baggypants.

Foran baren er der helle. Helle for at stå her, syntes det meste af selskabet i hvert fald at tænke.



Andre indtager dansegulvet for at smide et par håndtegn, gå et skridt frem og to tilbage.

På toilettet er der piger. Kvinderne er gået hjem. En ny kommer til, hvilket fremkalder et "heiiii", mens de to pigebørn omfavner hinanden - som en fars farvelknus til sin AIDS-ramte søn. Næsten hjerteligt. Tis og parfume hænger i luften.

I gangen er der bordfodbold, små mænd, små kugler. På mande-toilettet er der adgang forbudt. I baren: tommermænd.

DJH er en scene fyldt af gryntende journalister in spe, in praktik, in here.

Mandag morgen vil de fleste luske hinanden i møde. Med et nik. Men i aften, nu og her, er der fest i frøens navn, og et nik er slet ikke tilstrækkeligt.



DJH'ere behandler stadig kilder for dårligt

DJH-studerende er inden for de sidste to år blevet bedre til at holde aftaler med deres kilder. Men det er stadigvæk ikke godt nok, mener rektor Kim Minke.

"Behandl dine kilder ordentligt det er en del af dit arbejde". Sådan slutter rektor Kim Minke et indlæg om de studerendes behandling af kilder i et nyhedsbrev fra februar 2004. I et halvt år har det indlæg i forstørret udgave været klistret på ruden til DJH's information, der ofte bliver ringet op af vrede kilder, som efterlyser artikler, de studerende har lovet at sende

dem. Om Minkes opfordring så har virket, eller DJH-studerende generelt er blevet mere samvittighedsfulde, kan ikke umiddelbart dokumenteres, men noget har ændret sig.

En undersøgelse foretaget af Illustreret Bunker blandt 3. semester studerende viser, at godt tredjedele altid sender deres færdige artikler til de kilder, de har lovet at sende dem til. Det er en positiv udvikling i forhold til en tilsvarende undersøgelse

lavet for to år siden, hvor kun 33 % af de 3. semesterstuderende havde samvittighed nok til at overholde de aftaler, de havde indgået

med deres kilder. I informationen bekræfter man holdningsskiftet. Der ringer mærkbart færre sure kilder end tidligere.

Dårlig moral

Selvom der tilsyneladende er sket en positiv ændring i de studerendes behandling af kilder, er det, ifølge Kim Minke, stadig ikke godt nok.

"Udviklingen er selvfølgelig et skridt i den rigtige retning. Men at der stadig er en tredjedel af de studerende på 3. semester, der ikke overholder selv en simpel aftale som at sende en artikel til en kilde, er stadig alt for mange. Det er en slap og sløset opførsel. Den dårlige moral hos de studerende, kan få den konsekvens, at kilderne på et tidspunkt har fået nok og ikke gider hjælpe os mere".

Sure kilder

Advokat Lars Karnøe er en af de kilder, der overvejer, om han fremover vil bruge tid på studerende. Han hjalp en 3. semester DJH'er med et forsteårsprojekt. Aftalen var, ifølge Lars Karnøe, klar. Han behøvede ikke at godkende citaterne, før opgaven skulle afleveres. Til gengæld ville han gerne se en kopi af artiklen, når den var færdig. Men Lars Karnøe har stadig ikke fået sendt artiklen.

"Hvorfor skulle jeg så bruge

tid på at hjælpe jer, hvis I ikke kan holde en aftale med mig?," spørger han.

Det var ikke kun af nysgerighed, Lars Karnøe gerne ville se artiklen. Han ville også tjekke, at blandt andet en 60 sider lang rapport, han havde givet til den studerende, var blevet brugt korrekt.

"Hvis jeg oplever det flere gange, vil det få konsekvenser. Så vil jeg miste lysten og viljen til at hjælpe jer."

God samvittighed på SDU

På SDU har man ikke oplevet tilsvarende problemer med opkald fra kilder, der føler sig dårligt behandlet.

Sekretariatet anslår, at man får to til tre opkald per semester med det forbehold, at der også er færre studerende end på DJH.

Studieleder på SDU Niels Krause Kjær forklarer, at man i undervisningen bruger meget tid på at diskutere, hvor vigtigt det er at overholde kildekontrakter.

"Selvom man måske er kommet til at indgå en lidt dårlig aftale med kilden, er det helt afgørende og grundlæggende for en journalist, at man alligevel holder den."

Eget ansvar

På DJH bruger underviserne også tid på forholdet til kilderne,

Fakta om kilder på DJH

Spørgeundersøgelse blandt studerende på 3. semester (Samme spørgsmål brugt i 2001 og 2004): Har du sendt din artikel til alle kilder, som du har lovet det til?

- ▶ 2001: 53 svarede på spørgsmålet 35 havde en eller flere gange undladt at sende artikler
- ▶ 2004: 88 svarede på spørgsmålet 58 har altid sendt artikler 30 havde en eller flere gange undladt at sende artikler Fra de 30 lød følgende begrundelser: 23 havde glemt det 3 mente ikke, det var vigtigt for kilden 4 ville ikke have, at kilden så artiklen

men Kim Minke mener, at det grundlæggende er de studerendes eget ansvar at behandle kilderne ordentligt. Dog forudsiger han, at hvis tendensen til dårlig opførsel over for kilder fortsætter, kan det give DJH problemer. Hvis kilderne begynder at melde sig ud af samarbejdet med de studerende, vil det på sigt gå ud over den undervisning, DJH kan tilbyde.

kurdahl@mail.djh.dk



PLEASE | DJH'ere risikerer boykot fra kilderne.

Findes han, findes han her!

Aalborg Universitet har lavet deres egen version af de Gule Sider med ekspertkilder på nettet.

De er ikke til at komme udenom. Ekspertkildernes udtalelser skal i hus, for at din vinkel holder. Men til trods for adskillige timers googlen rundt, har du stadig ikke fundet frem til eksperten i regionaludvikling.

Fortvivl ikke; der er hjælp at hente. Aalborg Universitet lancerede for knap et år siden en internetbaseret ekspertdatabase, hvor ekspertsøgere let og ligetil kan finde frem til guldgrube, hvad enten han er lektor i el-sikkerhed eller professor i regnskabsregulering.

"Det er en serviceydelse til pressen, som ofte benytter sig af eksperter," fortæller informations-

medarbejder på Aalborg Universitet, Jens Petersen.

Han bekræfter, at universitetet bestemt også gerne ser, at deres forskere, professorer og lektorer omtales i pressen.

For at udbrede kendskabet til databasen, har universitetet haft indrykket annoncer i Journalisten.

Bruger de kendte

Og hjemmesiden har resulteret i flere ålborgensiske professorer i spalterne.

"Det er vores vurdering, at der er sket en lille stigning," siger Jens Petersen, der sammen med seks kolleger på Informationskontoret

ofte får opkald fra journalister.

"Vi får rigtig mange henvendelser. Det er også det, vi er her for, og med den her ekspertdatabase mener vi, at vi kan hjælpe dem godt på vej," siger han.

Jens Petersen mener, at det for mange journalister er nemmere at tage telefonen og ringe til informationskontorerne eller spørge kollegerne på redaktionen i stedet for selv at bruge tid på at søge.

Desuden ser han en tendens til, at det er de samme eksperter, der bliver brugt igen og igen.

"Som oftest er det bestemte eksperter herfra, som bliver benyttet af pressen. Det kunne være Lars Bo Langsted, der er professor

i erhvervsret eller samfundsforsker Johannes Andersen, der ved meget om ungdomskultur. Det er i hvert fald nogle af de mest citerede fra Aalborg Universitet."

Jens Petersen så gerne, at journalister begyndte at bruge internettets muligheder mere, når det gælder om at finde frem til eksperter.

"Vores umiddelbare erfaring er, at mange af henvendelserne til forskerne er baseret på et kendskab, der var i forvejen," siger han.

Med hjemmesiden bliver det nemmere for journalisterne at finde frem til eksperterne med den rigtige kompetence. I hvert fald dem fra Aalborg.

EKSPERTER

- ▶ Du kan finde næsten 120 eksperter på Aalborg Universitets hjemmeside.
- ▶ De er delt ind i 28 emner med mere end 300 undergrupper, og der er mange muligheder for søgning.
- ▶ Du finder hele herligheden på <http://eksperter.aau.dk>
- ▶ Handelshøjskolen i København har en lignende side på <http://experts.cbs.dk>

dortes@mail.djh.dk

Tekst | Mads R. Mariegaard Foto | Ditte Valente **FOGH – FORTSAT****Fogh siger ikke, den er hjemme - fortsat fra side 3.**

I dag har pressens minister sagt »ja« til en spørgetime med morgendagens presse, som utålmodigt tripper på Frøberts blå tribune. Men Anders Fogh vil selv stille det første spørgsmål:

“Jeg læser hver dag i aviserne, at den forfærdelige regering, som jeg er leder af, skærer brutalt ned i den offentlige sektor. Og man skal vel stole på, hvad der står i aviserne? Det vil i hvert fald få vidtrækkende konsekvenser, hvis I siger noget andet. Derfor vil jeg gerne spørge, om I kan svare på følgende: Hvor meget har vi skåret antallet af offentligt ansatte ned, siden jeg blev statsminister? Og jeg håber at få nogle interessante svar!”

Men Fogh får ingen svar. Han får en hel stribe af spørgsmål fra de journaliststuderende. Og ligesom deres færdiguddannede kolleger er de ivrige efter at konfrontere Fogh med krigen i Irak:

“Hvorfor brugte I så lang tid på at snakke om masseødelæggelsesvåben inden krigen i Irak, når I overhovedet ikke brugte det som grundlag for at gå i krig?”

“Hvordan har du det med, at

Da Fogh også har svaret på spørgsmål om strukturreform, ældrebyrde og arbejdsløshed og tilmed uopfordret besvaret sit eget spørgsmål fra indledningen, er timen gået, men en af Foghs fire følgesvende giver tavst tegn til, at der er lidt tid endnu:

“Fjerdedommeren har lige bevilget fem minutters tillægstid,” siger Journalisthøjskolens Jan Dyberg, som leder ordvekslingerne. Han peger på en fyr på bagerste række, som siger til Fogh:

“Du virker meget selvsikker omkring, at det også er dig, der kommer til at danne regering efter et kommende folketingsvalg. Kan du, på en skala fra 1 til 10, komme med et bud på, hvor stor sandsynligheden er for, at du også er statsminister efter et kommende valg?”

“Nej,” svarer Fogh, og fremkalder et latterbrøl, som han vælger at ignorere.

“Jeg er ikke den, der går rundt og tror, den er hjemme, før vi har fået stemmerne talt op. Ikke på nogen som helst måde!”

Så er også tillægstiden gået. Fogh forlader Frøberts, og en halv



BALANCE | På trods af kritiske spørgsmål opretholdt 'Anders' både slipsekne og smil

du har sendt danske soldater ind i en krig, som FN's generalsekretær betegner som ulovlig?”

“Den amerikanske udenrigsminister har offentligt konstateret, at udviklingen i Irak er slået fejl. Har det fået dig til at overveje jeres indsats i Irak?”

“Hvordan synes du, den almindelige iraker har det i dag?”

Fogh besvarer alle spørgsmålene konsekvent, professionelt. Han bruger de samme svar, som han har brugt de seneste mange måneder. Det virker som om, han kan dem udenad.

time senere går han, sammen med de fire mørke jakkesæt, ud gennem Journalisthøjskolens tunge hoveddør. Statsministeren vælger en sti gennem skoven af cykler og sætter sig ind i den ene af de to ventende, mørkeblå biler. Den starter og ruller langsomt ud på Oluf Palmés Alle. Der er et stykke vej, før den er hjemme.

*1 Kilde: “Sidste nat med kliken” af Nils-Chr. Nilson, bragt i Ekstra-Bladet 20. november 2001.

madsrm@mail.djh.dk

Note | redaktionen

SIDSTE UDGAVE**Rettelse**

I forrige nummer af Illustreret Bunker havde en tastefejl sneget sig ind på forsiden. Der stod, at en undersøgelse pegede på, at SDU var 25% bedre end DJH til faktuel samfundsviden. I virkeligheden viste undersøgelsen, at SDU var 18% bedre end DJH. Vi beklager.

Er man interesseret i at se svarene på testen i paratviden fra sidste nummer af IB, kan man henvende sig til redaktionen.

ib@mail.djh.dk

Bøger om journalistik – så er vi Ajour

Så er der igen nyheder fra Forlaget Ajour

**Oluf Jørgensen:**
Det handler om ytringsfrihedSagt ganske ujysk: Dette er paragraffer gjort levende, vigtige og vedkommende af vor tids Mr. Mediejura. Kompetent – og med lune.
438 kroner**Anette Sønderby Madsen & Rikke Madsen:**
Hele Danmarks bryllup
Det er *det* bryllup, men to fotojournalister valgte at vende kameraet den anden vej. Billeder af danskere og hele Danmark 3 uger i maj.
128 kroner**Bjarke Myrthu:****Den digitale fortæller**
Bogen spiller intenst sammen med sin hjemmeside. Bogen får det hele til at hænge sammen, når den gennemgår, hvad man skal overveje. De mange links giver de inspirerende eksempler.
328 kroner

Fire nye bind i Journalistikkens Klassikerserie

**Arne Herløv Petersen:**
Fra den forkerkede verdenHerman Bangs sociale reportager bliver næsten sødladne, når man læser artikler fra Socialdemokraternes første år.
198 kroner**Anker Kirkeby:**
Store ØjeblikkeHan stod i skyggen af Cavling, hvis yndlingslev han var. Her sætter vi spotlys på Kirkeby ved at genudgive hans bog fra 1915. Introduceret af Poul Smidt.
138 kroner**Nils Thorsen:**
Engle og dæmoner
Elleve samtaler om hvordan et liv kan lykkes og slå fejl. Hudløse, givende, velskrevne portrætter af bl.a. Johannes Møllehave, Grethe Fenger Møller og Jørgen Schleimann. Thorsens artikler er moderne klassikere!
148 kroner**Mogens Meilby:**
Så til hest!
Med fokus på Franz von Jessen og Henrik Cavling fortæller Meilby om krigskorrespondenter i tiden op til 1. verdenskrig.
138 kronerForlaget
AJOUR
www.djh.dk/ajour
Danmarks Journalisthøjskole
Olof Palmes Allé 11
8200 Århus N.
Tlf. 89 440 440Se mere end 100 bøger om journalistik og medier på
www.djh.dk/ajour

Tekst | Kasper Sølvsten & Anders Kanberg Foto | T. Kaare Smith

FOKUS: PRYGELKILDER

På jagt efter nye favoritkilder

De er derude, de nye og spændende kilder. Med en smule kreativitet og ihærdighed kan vi grave os frem til dem, men alligevel er det de samme, der bliver hørt igen og igen.

Det er så dejligt nemt at slå op på Infomedia og se, hvem der normalt udtaler sig om emnet. En google-søgning og et telefonopkald senere er citatet i hus. Skarpt ind i vinklen.

Imens opfordrer underviserne på research- og workshopforløbene igen og igen: Find nye kilder! Så vi prøver, men en time før deadline er kreativiteten som regel udskiftet med desperation, og så er det nemmere lige at hive fat i en af "Tordenskjolds soldater". Jacob Bjerg Møller er underviser i research og på workshoppen "Det rummelige arbejdsmarked" på andet semester. Også han slår til lyd for, at studerende skal udfordre sig selv og gå nye veje i kildesøgningen.

"Det gælder om, at man skal acceptere, at der ikke er nogen lette løsninger, men at det er hårdt arbejde. Man skal stille store krav til sig selv og skærpe dem; udfordre sin egen magelighed," siger han.

Eneste EU-ekspert?

I forreste geled af de populære kilder i medierne marcherer EU-ekspert Lykke Friis. En søgning på Infomedia viser, at hun på godt halvandet år har optrådt over 400 gange i de trykte medier. Og det er heller ikke så sjældent, at Lykke Friis optræder i TV-avisen, i Deadline eller i Nyhederne.

"Der findes ikke så mange forskere på EU-området, og som ekspert synes jeg, man er forpligtet til at svare på spørgsmål fra pressen," forklarer hun. Samtidig henviser hun dog til de syv-otte eksperter med lignende kompetencer.

"Til tider bliver jeg ringet op af journalister, som jeg er nødt til at sende videre, fordi deres spørgsmål ligger uden for mit kompetenceområde," forklarer hun.



Kilder i debatsektionen

Men hvor skal vi så begynde, hvis vi vil udfordre os selv? Jacob Bjerg Møller mener, at et godt sted er dagbladens debatsektioner.

"Følg med i den offentlige debat. Læs debatsiderne og kronikkerne i aviserne, så man får en fornemmelse af, hvem der ved noget om forskellige emner."

Jacob Bjerg Møller forklarer, at der kan være farer ved at opbygge et kildekartotek, hvis man blot holder sig til det.

"Det kan også være en god idé, men man skal bare sørge for at udbygge og opdatere det hele tiden, så det ikke altid er de samme fire-fem kilder, man ender med at kontakte."

Træt af ensidigt kildevalg

Formand for Patientforeningen Danmark, Karsten Skawbo-Jensen, optræder også hyppigt i medierne og i de studerendes opgaver.

"Der findes omkring 300 patientforeninger på landsplan, men de fleste er sygdomsforeninger, der måske har medicinalindustrien med ved bordet. Patientforeningen har kun én interesse. Patienternes," siger han. Karsten Skawbo-Jensen kan derfor godt forstå, at han ofte bliver kontakten, men han synes alligevel, at det er ærgerligt, at der altid tages fat i de samme kilder.

"Specielt når man ser TV har man indtryk af, at det er vigtigere, at de gør sig godt på skærmen, end at de har noget indsigtfuldt at bidrage med."

Kvinder med anden etnisk baggrund

Jacob Bjerg Møller griber ud efter førstesektionen af dagens Politiken.

"Mænd sidder tungt på magten," lyder overskriften. Det er en artikel, der fortæller, at kun 2 af 78 i hovedbestyrelsen i Dansk Industris hovedbestyrelse er kvinder.

"En gang imellem kunne man som journalist godt stille sig selv en udfordring og sige: 'Nu vil jeg bruge en kvindelig kilde'. Man skal selvfølgelig ikke gå på akkord med kildernes kompetence, men hvis man har valget, kan man godt vælge kvinden. Det samme gælder folk med anden etnisk baggrund. De bliver stort set kun brugt som eksperter til fortolkning af islam eller integrationssspørgsmål," siger han.

Han bemærker, at det selvfølgelig ikke er alle kilder, der egner sig lige godt til tv eller radio. Nogle kan være højt kvalificerede og derfor ende med at fortabe sig i alle detaljerne

"Der er vi nok mere tilbøjelige til at træffe det sikre valg i stedet for at kontakte en ny kilde, hvor vi ikke er sikre på, at den går hjem uden at vi skal risikere at kontakte en anden alligevel. Men det er ikke kun et spørgsmål om at skifte persongalleriet ud. Det handler også om at nuancere den offentlige diskussion," slår han fast.

Kamp om kilderne på workshoppen

Heidi Kvistgaard Sørensen er studerende på 2. semester på DJH. Hun har netop afsluttet workshoppen Ven eller fjende?

"En del af formkravet til den udredende artikel er, at problemstillingen skal have en politisk løsning. Men der findes kun et begrænset antal myndigheder, der kan holdes ansvarlige for vores problemstillinger, og derfor er vi på det nærmeste tvunget til at ringe til de samme kilder," forklarer hun.

Heidi oplevede på workshoppen, at nogle kilder blev så trætte af journaliststuderende, at de nærmest ikke ville besvare spørgsmål.

"Men det hjælper, hvis man forud for kontakten til kilden ved præcis, hvad man vil spørge om. At man har vinklet sin historie skarpt hjemmefra", påpeger hun.

Jacob Bjerg Møller kender problematikken.

"Det er klart, at hvis et helt hold på 25-27 elever skal lave en historie inden for det samme område, så er der stor chance for, at mange vil trække på de samme kilder. Det er ikke til at undgå," siger Jacob Bjerg Møller.

soelv@mail.djh.dk
kanber@mail.djh.dk

Tekst | Søren Bjørn-Hansen

FOKUS: KULTKILDER

Kilderne der blev kult

I journalistikkens verden er der kilder, som er bedre end andre. Nogle kan vælte lokummet, sætte lande i brand, og måske ødelægge sig selv. Andre ender med at blive selve historien.

"I am not a crook!," bedyrede den republikanske præsident, Richard M. Nixon, i 1972, efter at det var kommet frem, at republikanere var brudt ind i Demokraternes hovedkvarter, Watergate, i Washington. Det var de to journalister Bob Woodward og Carl Bernstein, der kunne afsløre skandalen, først og fremmest fordi de fik kontakt til en mand, der kaldte sig Deep Throat. Han var villig til at lede dem sporet og sige de ting, ingen andre ville sige. Hans udtalelser var med til at vælte en præsident og ændre et land. Hans identitet

er aldrig afsløret, men spekulationerne raser stadig. Han var kilden, vi alle sammen venter på.

Old news

Journalister er altid blevet kontakten af personer, der var i besiddelse af oplysninger, de ønskede kom til offentlighedens kendskab. En hemmelig rapport eller en fortrolig oplysning, de kva deres stilling kendte til. En viden, der ødelægger det for dem, der har det sjovt, men som spiller urent spil.

Helt tilbage i 1772 200 år før

Nixons deroute blev Benjamin Franklins storebror James fængslet, fordi han ikke ville afsløre en kildes identitet. Det er ofte meget vigtige eller meget pinlige sager, som disse kilder over alle kilder disker op med.

Lyngegate

I maj måned 2002 fik to journalister på Ekstra Bladet kontakt til den tidligere Hells Angels rocker, Dan Lyng. Han påstod, at han havde været en slags hemmelig agent for PET. Han var selv

"Vær fair, loyal, tro og tjek, hvis du er i tvivl"

Hvor meget må man egentlig ændre i et citat? Der er ingen lovgivning på området, og Pressenævnets retningslinjer er flydende og upræcise.

"Det hører selvfølgelig med til god journalistik, at man refererer korrekt, og hvad der er sagt, og, tjaa... i hvertifælde ikke ændrer noget som helst, der kan. Hvad skal vi sige. Give et andet indtryk af en mening, altså meningsindholdet må ikke ændres overhovedet."

Dette citat ville vi ikke få Pressenævnet på nakken for, men til gengæld ville der sikkert sidde en emsig redaktionssekretær og rette sig blå i hovedet over, at journalisten ikke havde givet citatet en kærlig behandling og fået omdannet talesprog til skriftsprog.

Og det er heller ikke særlig fair over for Oluf Jørgensen, der var så venlig at prøve at forklare, hvordan reglerne på området er.

Hvis vi derimod skrev:

"Det hører med til god journalistik, at man refererer korrekt, hvad der er sagt og ikke ændrer på noget, der kan give indtryk af en anden mening," forklarer Oluf Jørgensen, jurist og lektor på DJH...

...ville vi stadig ikke få problemer med Pressenævnet, og Oluf ville måske stille op til interview en anden gang.

Ingen regler

Fyldord, gentagelser og oh'er er en fast del af alles talesprog, men gør ikke citatet til lækker læsning. Det er journalistens job at hjælpe udtalelserne på vej.

"Hvis du skulle gengive denne samtale, så ville den jo blive fantastisk lang og omstændelig. Så jeg vil være taknemmelig, hvis du sammenfatter det i stedet for at citere mig ordret," siger chefredaktør på Ekstra Bladet, Bent Falbert.

Konstitueret chefredaktør på Information, Henrik Bo Nielsen, mener også det vigtigt, at udtalelserne præciseres.

Men det er svært at give en

hjælpende hånd til, hvordan man gør citatet velformuleret inden for rammerne, for der er ingen konkrete regler på området. Det er op til journalistens moral, hvornår man er loyal – og i sidste ende er det op til Pressenævnet at vurdere, om journalisten har behandlet kildens udtalelser korrekt.

Når Pressenævnet udtaler kritik af et medie, gør de det på baggrund af reglerne om god pressekik. Men disse regler er ikke lovtekst. Og hver eneste afgørelse er en skønssag fra Pressenævnets side, forklarer Oluf Jørgensen.

Gode råd på Den Gode Historie

Koordinator på Den Gode Historie, Ole Andreesen, forklarer, at det vigtigste er, at man kan se kilden i øjnene bagefter:

"Hvis man egentlig havde mere lyst til at stikke af i en helvedes fart, så kunne det godt være, at der var noget galt med citatet, eller den kontekst man havde brugt det i. Den sammenhæng man havde taget det fra."

Problemet ved fejlcitering er, at mediet og journalisten mister troværdighed. Det betyder, at det bliver endnu sværere for studerende at få interviews.

Ole Andreesen forklarer, hvorfor fejlcitering sker:

"Jeg synes, at det bunder i journalisters alt for høje selvforståelse. Altså, de har sådan en opfattelse af sig selv som værende overmennesker, supermennesker. Ufejlbarlige. Og selvfølgelig kan journalister tage fejl."

Han mener, at journalister går ud fra, at de forstår, hvad kilden mener og derfor ikke behøver at tjekke med kilden. Men det er ikke altid tilfældet.

Ole Andreesen råder de studerende til at være loyale og tjekke, hvis de er i tvivl.

Han forklarer, at underviserne på Den Gode Historie tager såkaldt problematiske citater op i plenum. De studerende bliver spurgt, hvordan de selv ville have det med at blive citeret for noget, de ikke havde sagt, og så tager man diskussionen derfra.

Noget må de have lært

På Ekstra Bladet og Information er man enige om, at de studerende er vidt forskellige, men generelt gode nok til at citere.

"Det er meget individuelt. Man får meget hurtigt nogle billeder af, hvem der rammer det med usigelig præcision, og hvem der har tendens til at sjeske lidt," siger konstitueret chefredaktør på Information, Henrik Bo Nielsen.

Praktikanterne er ikke anderledes end de andre journalister, der er ansat på aviserne. Og reglerne er lige svære at forholde sig til for de to grupper. Hverken Ekstra Bladet eller Information har nedskrevne retningslinjer på området, men de to avisers holdninger til brug af citater ligger ikke langt fra hinanden.

"Det er jo ikke sådan at enhver endelse, man ændrer, for at få til det at fremstå som kommunikerbart dansk, nødvendigvis kræver et kildetjek. Vi citerer altså ikke grammatisk forkert. Og så prøver man selvfølgelig at undgå, at

Helt enormt gavnlige forskning, som heraf kan ses som begrænsede muligheder for social støtte i krise-situationer

(omsorg, empati, følelsesmæssig/praktisk hjælp)

19-34 år 22.6 16.9 17.1

(16-18 år 13.1 9.9 5.4 (8.3) 19-34 år 10.4 (10.2), mens BIOSen kører syv dage i ugen

Der eksekveringen af samtlige sektioner i ugen, selvfølgelig! Hvor alt p...

...som henvisningen til i p...

...bevar's, at den ... aldr...

...have været rektor ... man t...

...ulige måneder og ... med a...

...af hvor gammelt ... for...

...tredje, fj...

...lige store ... sør...

...med den n...

...ling inden ... pan...

...der også ske ... sti...

...ast ske udv...

...mar ... "men det er lidt svært at forklare", siger professoren

BLABLABLA | Det er i orden at koge citater sammen.

...

...

...

...

...

...

...

hovedpersonen i historien, der involverede et persongalleri, som fik affæren til at ligne den største justitsskandale i Danmark siden Tamilsagen.

Netop nu undersøger den uafhængige Dan Lyng-kommision, hvor meget ledende politifolk og embedsmænd i Justitsministeriet egentligt vidste om eks-rockerens forbrydelser under den danske rockerkrig; om man var i besiddelse af informationer, der kunne have forhindret panserværnsraketterne mod Titangade. Og hvorfor Dan Lyng aldrig blev retsfulgt.

The Insider

I USA findes eksempler på fantastiske kilder, der er blevet behandlet fantastisk ringe. Et er dr. Jeffrey Wigand, tidligere ansat ved den amerikanske røgfabrikant Brown & Williamson. Han havde adgang til fortrolige dokumenter om faren ved at ryge; et faktum, der i 1994 blev benægtet af tobaksindustrien og dens lakajer.

60 Minutes fik imidlertid fat i historien, men hængte Wigand ud, hovedsageligt fordi 60 Minutes' tv-station CBS forhandlede salget af

sig selv til konglomeratet Westinghouse, der blandt andet solgte cigaretter. Jeffrey Wigand mistede sit job og ægteskabet kraklelede, alt sammen fordi 60 Minutes-journalisten Lowell Bergmann pressede ham til et interview. Et interview, der brød dr. Wigands tavshedspligt, og dermed kostede ham dyrt.

Bordbomben Frank Grevil

Tilbage i Danmark sprang der i februar 2004 en bordbombe hos Forsvarets Efterretningstjeneste.

Ud af den floj den tidligere medarbejder i FE, Frank Grevil. Han lakkede dele af FE's fortrolige rapporter og hævdede, at regeringens grundlag for at gå i krig i Irak var baseret på usikre og fejlagtige efterretninger.

Bordbomben havde denne gang Berlingske Tidende som mavebælte.

I september var Grevil selv en tur i Washington for at hente oplysninger om andre såkaldte whistleblowers. Han deltog blandt andet i et seminar med andre tidligere embedsmænd, der har

lækket fortrolige oplysninger til samfundet.

Efter en heftig debat faldt sagen hurtigt dog hurtigt til ro. Dog ikke for Frank Grevil. Om få dage den 11. oktober begynder retssagen mod ham

Det kan koste dyrt at være whistleblower. I den gode sags tjeneste kan det hurtigt blive kilden selv, der står for skud.

steinbeck@mail.djh.dk
lenebak@mail.djh.dk

Foto | Joachim Adrian Mikkelsen

RUSTUR



KULHYDRATER | En utrolig mandig "Pernille" med sin borddame.

ØLGLÆDE | Det er nemmere at vinde ølstafetten hvis man har hul i halsen.

MUNDVAND & NOKIA | Lige gyldigt hvornår kilderne ringer, er den vakse journalist parat.

Tekst | Ole Hall Foto | Esben Nielsen

ILDDÅB

Kongelig kidnapning i Kliplev

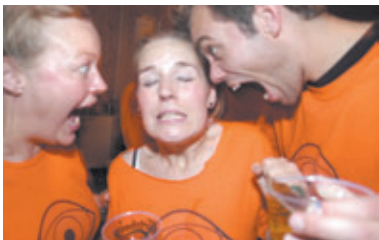
Rusturen indeholdt både druk, en kongelig tilsvining og 'forsvundne danskere'. Fagligheden er blevet en integreret del af rusturens udskejelser.



ØLBUS | En våd bus med skrigende unger til stor glæde for buschaufførerne.



FUSK? | Dette års vindere af den gyldne fustage blev fra flere sider beskyldt for at snyde.



HAAALLOO | Har du råbt af din rusvært i dag?



KONTAKT | Man kan få helt bløde knæ af alt den gode musik. Mmmhhh... Nick & Jay, we love you.



NEDKØLING | Pludselig kan man få nok af det varme dansegulv. Fryseren er en fantastisk seng.

Ølstafet og druk er stadig en fundamental del af arrangementet, men der bliver også leget med fagligheden. Pludselig brænder lokummet, og uden at vide af det står man i et stort journalistisk dilemma, en tabloid opklaring af en større jetset-rævekage. Det skete for de studerende i kidnapningsgæden på årets rustur.

Den nye ankermand og vært på DR-programmet "Forsvundne danskere", Christian Gundtoft, var den helt rigtige til at komme med et journalistisk indspark. Han holdt et fagligt oplæg med efterfølgende debat om sit program og søgen efter mennesker, som ikke engang politiet kan finde.

Og politiet var på bar bund under kidnapningsgæden den lørdag i Kliplev. Det eneste, landbetjenten havde, var et bånd med Ole Stephensens stemme.

"Jeg bliver holdt fanget af nogle væmmelige mennesker. Hvis I ikke skynder jer, kan det få fatale konsekvenser!," gispede Ole Stephensens.

Scenen var sat, og faglighed og leg blev blandet i kampen om at finde gerningsmanden. 16 mistænkte kendte og kongelige for de flestes vedkommende spillet af rusværterne var materialet for de kommende journalister.

En lummer kronprins

"Vi havde et vågent øje på alle

mistænkte og erfarede hurtigt, at der var noget lummert ved Kronprins Frederik. Øjnene flakkede, og hans forklaring ændrede sig undervejs. Det virkede skummelt. Vi tror, at kronprinsen var på stoffer."

Hold B's redaktør, Anders Lai, havde lynhurtigt motivet på plads:

"Ole Stephensens havde opsuset, at kronprinsen var begyndt at tage coke og ville bringe nyheden i morgen-tv. Det ville være dødsstödet for monarkiet!"

Kom med den forside

Tiden gik, og deadline nærmede sig hurtigere end Jason Watt på en fynsk motorvej. Forsiden var blank og redaktøren presset. Der måtte handles. Frederik havde intet alibi, så redaktøren satte konsekvent Kronprinsen på forsiden under overskriften "Kongelig Kidnapning!"

Få timer efter avisen var udkommet, havde landbetjenten opklaret sagen. Peter Aschenfeldt var den skyldige. I jalousi over Stephensens påståede kissemissen med Kate Hall havde han arrangeret kidnapningen.

Tilbage stod nu redaktør Anders Lai med en falsk forsidehistorie, der ville få selv Henrik Qvortrup til at rødme. Redaktørens fingerspitzgefühl havde fejlet.

"Set i bagklogskabens ulideligt klare lys, så er der nok et par ting,

vi kunne have gjort anderledes," mumlede redaktøren.

"Men efter par guldøl er det svært at træffe store beslutninger."

Redaktøren mener dog ikke, at han bærer nogen nævneværdig skyld for den uberettigede tilsmudsning af kongehuset.

"Det er, hvad der sker i kampens hede. Jeg lover at bringe et dementi i løbet af ugen - det kommer på bagsiden, som vi plejer".

DGH-lærernes formaninger til trods løb de fleste af redaktionerne med en halv vind den lørdag eftermiddag.

olehall@mail.djh.dk

RUSTUR

- ▶ Ca. 130 studerende fra 1. semester på DJH var på rustur 24.-26. september i Kliplev i Sønderjylland
- ▶ "Russerne" arbejde på seks forskellige redaktioner, og skulle ved at interviewe de mistænkte forsøge at optrevle sagen
- ▶ Efter en time skulle hver redaktion aflevere et journalistisk produkt i form af en avisforside
- ▶ Én ud af seks redaktioner optrevlede hele plottet og afslørede den skyldige



GRIB MIG | Der blev danset heftigt til klokken usandsynligt sent begge aftener.



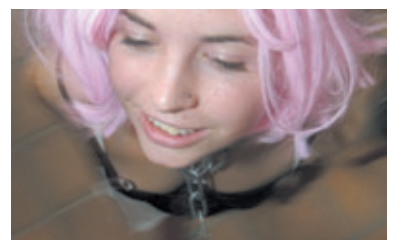
OVERSKUD | Når man er iført lækkert suit og briller fra 70'erne, kan man alt.



INTERVIEW | Undervejs var der også seriøse indslag, hvor man skulle interviewe med koste.



SLIK | Det kan være nødvendigt at vise sin kærlighed.



KÆDEGLÆDE | Det er tilladt at bruge alle kneb, når man skal tiltrække opmærksomhed.



LEJRFACIST | Motorisk show af Lars Bo.



SKURK | Hr. Aschenfeldt, skyldig i kidnapning.



SLIPSESULT | 100% bomuld er lækker spise.



KÆDEGLÆDE | Det er tilladt at bruge alle kneb, når man skal tiltrække opmærksomhed.

Hvad har I egentlig gang i!?

Rygtet har længe gået, at SDUerne har plagieret DJHs rustur. Et skarpt interview med rusvært Johanne Pontoppidan Tuxen fra SDU bringer os en smule tættere på sandheden om tyveriet af rusturskonceptet.

Er det ikke rigtigt, at jeres rustur er et totalt plagiat af den, vi laver på DJH?

Jeg har absolut ingen anelse om, hvad I laver, så pas...

Jamen, I tog jo til Kliplev for et par år siden, ligesom vi plejer at gøre..?

Det var for, jeg begyndte som rusvært her - jeg ved bare, at vi var på Langeland i år, og sidste år var vi i Fredericia.

Nåh, men I løser jo også en mordgåde på jeres rustur, gør I ikke?

Jo, det har vi gjort i mange år - såvidt jeg ved siden den første rustur i 1998...

Meget mystisk... Hvad handlede den om i år?

I år handlede den om Baron von Røvenklør, som var blevet myrdet, og så skulle russerne opklare mordet. Tutorerne var klædt ud som forskellige figurer, der alle

havde en lille bid information. Russerne skulle interviewe dem og finde ud af, hvad de vidste.

Hmmm, det lyder bekendt - hvordan løser de så opgaven?

De skal skrive en artikel - måske to - som passer til den genre i avisen, de har valgt. Det var Ekstra Bladet, der kom tættest på i år.

Så I løser en mordgåde og laver en avis - det er jo fuldstændig det samme, som vi laver på rusturen på DJH.

Jamen, jeg ved jo stadig ikke hvad I laver! Vores koncept har ligget fast siden første rustur. Sidste år var Natasja Crone blevet halalslagt og puttet i en ammoniaksil.

Ja, ja... Men når jeres tur er så meget magen til vores, har I nok lurt idéen et sted fra.

Det har jeg absolut ingen anelse om...

Så du kan hverken be- eller afkræfte, at I har hugget idéen til jeres rustur fra Danmarks Journalisthøjskole i Århus?

Haha - er det nu, du er en lumsk journalist, og jeg siger "ingen kommentarer"?

Hvad har I egentlig imod Natasja Crone?

Jeg har ikke noget imod hende personligt...

På dette tidspunkt i interviewet er rusværten fra SDU så presset af DJH-journalisternes spidsfindige spørgsmål, at hun bryder sammen og tilstår...

Jamen okay - hvis vi laver et plagiat, er det nok fordi, I har en god idé - det gælder jo bare om at lave den bedste tur for sine russere.

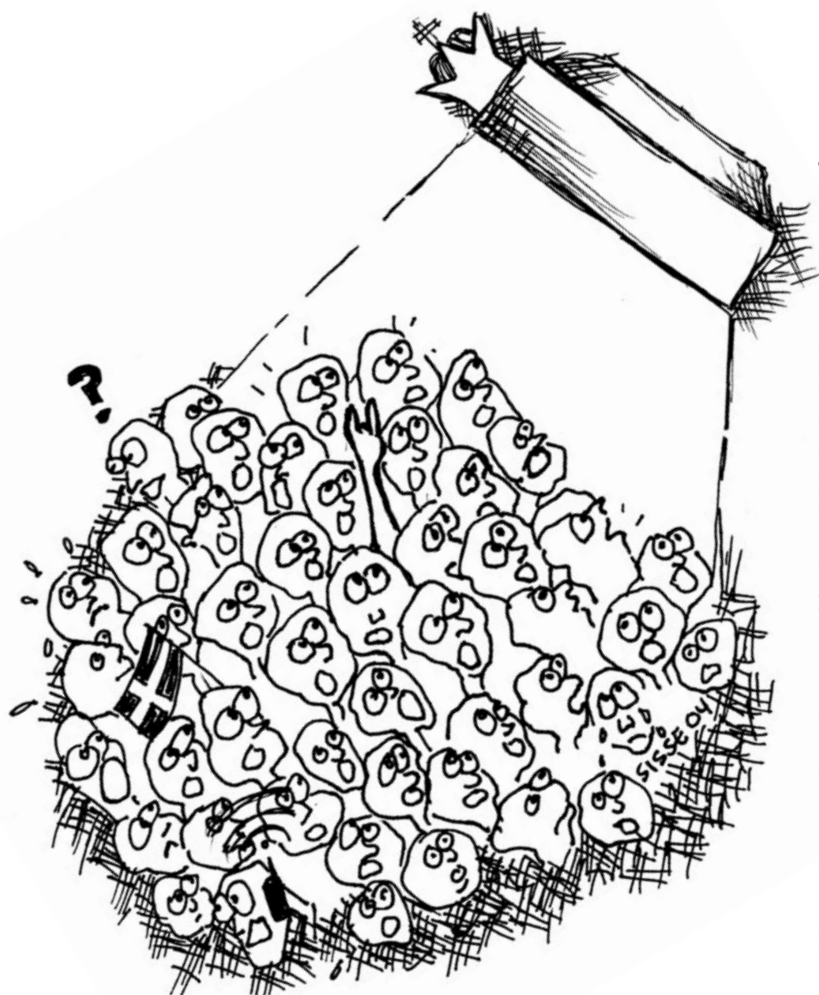
lonni@mail.djh.dk
liner@mail.djh.dk



DET ER VORES GED | Ved SDUerne måske, at Lars Bos ged hedder Esmeralda?

Skilsmissen set fra bunkeren

"Deres Kongelige Højheder Prins Joachim og Prinsesse Alexandra har besluttet at lade sig separere." Nyheden blev fulgt på DJH.



En SMS bipper næsten ubemærket ind på en mobil i rygekantinen. Kun modtageren giver den i første omgang opmærksomhed. Et øjeblik sidder hun stille og læser beskeden. Kigger så op.

"Kongehuset holder pressemøde, og rygtet siger, at Joachim og Alexandra skal skilles!"

Udbruddet bliver mødt med blandede reaktioner. Fra skuldertræk til sympati til "ja ja, det er bare noget, Ekstra Bladet siger."

Nyheden bevæger sig hurtigt gennem bunkeren betongange. "Det er sgu da synd for Alex," udbryder en pige til sin veninde på vej tilbage til klassen. En anden siger:

"Skal hun så sendes hjem? Måske hun så skal på madkasseordningen..."

Alle har en eller anden kommentar, og alle mener, de bør se pressemeddelelsen. Måske ikke

i respekt for kongehuset, men snarere af pligtfølelse for selve nyheden.

Sæt jer ned!

En mindre skare har forsamlet sig rundt om vandrehallens tv-skærm, og alle, som går forbi, drages til flokken. På skærmen sidder to hoffolk foran skaren af mikrofoner og druknes i blitz fra de mange fotografer. En ældre pressesekretær hæver hånden og udbryder: "Nu skal fotograferne sætte sig ned, så også journalisterne kan se noget."

Det får den ventende flok i DJHs vandrehal til at bryde ud i latter og spontan klapsalve. Langsomt dør blitzene og larmen ud på skærmen. De to hoffolk sætter sig til rette; nu sker det. Der bliver tysses kraftigt i vandrehallen, og også her dør den højlydte snak ud;

for første gang siden den første SMS bippede ind, er der igen stille på skolen.

"Hendes Majestæt Dronningen..."

Der er nu stille i det Gule Palæes Riddersal og i bunkerenes grå betongange.

"Hendes Majestæt Dronningen og Hans Kongelige Højhed Prinsen har pålagt Hofmarskallen at meddele..." Og resten er historie. Vandrehallen tømmes langsomt. Luften er lukket ud af ballonen, historien er ude. Efter den spontane pause vender folk tilbage til deres klasser; så vildt var det heller ikke. Sikkert tragisk for de kommende ekser, men ingen bygninger væltede, og stof til en udredende artikel giver det næppe.

simon@mail.djh.dk

Tekst | Anne Christensen Foto | Martin Bubandt Jensen



På den anden side af bordet

Terese Werner og Michael Møller Petersen. Begge praktikanter i kommunikationsbranchen. De må citere kilder uden at løfte telefonrøret. De ser alt fra virksomhedens synspunkt. Det kræver tilvænning. Men de er glade for deres seks måneder i en ikke altid nobel journalistisk verden.

Klokken er halv fem. Michael har taget bussen fra sin praktikplads hos Arla i Viby, Terese kommer på cykel fra sin plads hos Protekst/Tuen-Media i centrum af Århus. Vi mødes i Journalisthøjskolens kantine. Skolen kender de begge, og de kender hinanden. For to måneder siden gik de på 3. semester sammen, nu er de begge praktikanter i samme by, i samme branche. Illustreret Bunker har sat dem stævne til en snak, om hvordan livet i kommunika-

onsbranchen tager sig ud for en journalistpraktikant.

Hvorfor søgte du din praktikplads?

Terese:

Allerede før jeg startede på Journalisthøjskolen, var jeg klar over, at kommunikationsjournalistikken var noget, jeg ville prøve. Da jeg så praktikopslaget fra Protekst/Tuen-Media, var det lige det, som jeg håbede, ville dukke op. Især fordi jeg kommer i berøring med mange

forskellige brancher og virksomheder. Det er to små kommunikationsvirksomheder, som laver opgaver for forskellige virksomheder som TDC, Silvan, Manpower og Teknologisk Institut. De laver pressemeddelelser, nyhedsbreve, kundemagasiner, medarbejderblade og beboerblade.

Michael:

Jeg ville gerne dele min praktik op i to. Jeg søgte hos Arla, fordi deres praktikopslag viste, at de tager deres praktikanter seriøst, og

praktikanten ville få mulighed for at skrive om alt fra andelshaverdemokrati og produktnyheder til lukningen af et mejeri. Og så kunne det være fedt at arbejde i en kæmpe virksomhed, der dagligt får skældud. Sidde på den anden side og observere, hvordan de tackler alle de angreb.

Hvorfor tror du, at du fik din praktikplads?

Terese:

Jeg var fuldstændig fokuseret på, at det var der, jeg ville hen. Jeg lagde ikke lige så meget sjæl i de andre ansøgninger.

Og på panikdagen kom jeg styrrende fra en anden samtale, så jeg var godt varmet op. Jeg ville gøre alt for at få dén plads og var derfor meget fokuseret.

Michael:

Min ansøgning var super målrettet. Det var de meget glade for. Jeg vinklede den på, hvad jeg gerne ville, hvad de kunne forvente af

PRAKTIKANTSAMTALE

mig, og hvad jeg forventede af dem. Og så var jeg også ude for at besøge dem for panikdagen.

Howdan er en typisk arbejdsdag for dig?

Michael:

Jeg moder mellem klokken otte og ni. Så læser jeg aviser, hvis jeg har tid til det. Mandag og tirsdag laver jeg nyheder til et nyhedsbrev, der udkommer til vores andels-havere og til vores medarbejdere. Jeg laver også personaleblad, baggrundsartikler og portrætter. I næste uge skal jeg lave et portræt af en Arla-ansat fra vores kontor i Kina. Mange af mine kilder sidder i huset, men når jeg laver artikler til magasinerne, så er jeg ude i landet. Torsdag og fredag handler altså om de lidt længere artikler. Jeg har fri ved fem-tiden.

Terese:

Dagene er ikke særlig ens. Men jeg moder typisk klokken ni, og så ligger der minimum seks opgaver på mit skrivebord, som jeg enten er i gang med eller skal i gang med. Nogle opgaver har jeg en hel eller halv dag til, andre to uger. For eksempel skal jeg være med til at strikke det næste kundemagasin for Manpower sammen. De er kommet med et tema om callcentre. Så skal jeg finde ud af, hvordan man fylder otte sider i det kundemagasin. Jeg går også hjem ved femtiden.

Hvad har været det sværeste ved at starte i praktik?

Terese:

Jeg skulle skrive en pressemeddelelse fra Imerco. Så siger min chef til mig, at jeg bare skal finde på noget, den isenkremmer skal sige. Det er fuldt legalt i denne branche, men det kræver altså tilvænnning. Chefer har ikke tid til at udtale sig. Om de har sagt det ene eller andet, er de ligeglade med. Bare det er det rigtige budskab, der kommer frem.

Michael:

Den første måned var svær, fordi der ikke var nok opgaver til mig. Opgaverne til de næste blade var delt ud. Det var svært at få fyldt

min tid ud kvalitativt. Jeg synes hele tiden, jeg skulle spørge, om der ikke var noget, jeg kunne lave. Men de sidste tre uger har været super fede. Jeg har travlt nu.

Hvad er det bedste ved din praktikplads?

Michael:

Det, man laver, bliver brugt. Der er folk, der læser det, tager det til sig og kritiserer det.

Terese:

Nu får jeg som minimum et klap på skulderen af de kunder, jeg har lavet opgaver for. Det var ikke det samme på Journalisthøjskolen. Der var det kun læreren, der skulle blåstemple ens opgave, og så var man videre. Her får jeg en god respons fra dem, jeg skriver til.

Michael:

Og så får jeg lov til at lave historier på lige fod med de andre. Jeg får ikke alle pligt opgaverne.

Hvad er den store forskel til de traditionelle praktiksteder?

Michael:

Jeg sidder på den anden side af bordet. De andre medier ringer til mig. Og så er jeg ikke kritisk over for Arla. Jeg holder med Arla.

Terese:

Ja, jeg ser alt fra virksomhedernes synspunkt. Hvis en virksomhed kommer i modvind, så er jeg blevet bedre til at gennemskue, hvad der ligger bag de udtalelser, folk kommer med.

Michael:

Det er heller ikke sådan, at man slet ikke kan lave kritisk journalistik. Vi sætter også fokus på ting, der kan blive bedre. For eksempel hvis forholdene for medarbejderne kan forbedres. Man jorder ikke Arla, men man lader heller ikke bare problemerne ligge på jorden.

Terese:

Der tror jeg, du får lov til at være mere kritisk. Jeg har nogle kunder, jeg skal tage hensyn til.

annec@mail.djh.dk

TERESE WERNER

- ▶ er i praktik hos de to små kommunikationsvirksomheder Protekst/Tuen-Media sammen med fem andre medarbejdere.
- ▶ er den eneste praktikant i virksomheden.
- ▶ hendes praktiktid er på seks måneder.

MICHAEL MØLLER PETERSEN

- ▶ er i praktik i informationsafdelingen hos Arla sammen med 11 andre medarbejdere plus medarbejdere i Stockholm og Gøteborg.
- ▶ er den eneste praktikant i afdelingen.
- ▶ hans praktiktid er på seks måneder.

Tekst | Asger Juhl og Markus Bernsen Foto | Gitte Gry Langkjær

REKONSTRUKTION

Balladen om fredagsbaren

Fredagens tilflugtssted skal for fremtiden lukke ved midnat. En episode med håndgemæng i fredagsbaren har fået Kim Minke til at revidere lukketiden. Barpersonalet er trætte af at skulle agere udsmidere.

"Klokken er omkring halv ét om natten, fredag den 3. september, da politiet bliver tilkaldt for første gang."

Barformand Lasse Ronlev giver som øjenvidne sin version af episoden, som har ændret fredagsbarens lukketid:

De to bartendere rydder op i forhallen ved Frøberts auditorium, og en af gæsterne nægter at gå hjem og sove sin brandert ud.

"I skal ikke bestemme, hvornår jeg går hjem. I kan da bare ringe efter politiet!," råber den berusede gæst.

Lasse ringer, og gæsten løber ned ad trapperne og ind i baren. Der er endnu en bartender dernede. En pige fra 2. semester. Lasse beder sin mandlige kollega gå ned og holde øje med gæsten og fortsætter selv med oprydningen.

Minke overvejer

Fredagsbaren skal for fremtiden lukke klokken 19.00, som det fremgår af en to år gamle aftale. Det proklamerede bygningsservice i starten af sidste måned. Kim Minke nåede dog at omstøde afgørelsen i sidste øjeblik.

Det gik op for bygningsservice, at aftalen med fredagsbaren ikke blev overholdt, da en studerende, som i forbindelse med et håndgemæng satte alarmen i gang klokken 01.00 lørdag morgen den 3. september.

Det har på DJH været kotume, at fredagsbaren ikke overholdt den aftale med bygningsservice, som siger, at baren skal lukke klokken 19.00.

Nu har Kim Minke dog fortalt IB, at han agter, at ændre lukketiden, så baren skal lukke ved midnat. Da fredagsbaren selv har foreslået dette tidspunkt, må det forventes, at aftalen for fremtiden bliver overholdt.

Lukket inde

Tilbage i baren den 3. september: Lasse har aldrig hørt nogen råbe

så højt. Han stormer ind i fredagsbaren og stirrer på gæsten og den mandlige bartender i det ode lokale. De hiver og trækker i hinanden med en billiardkø imellem sig. Pigen ved bardisken løber ud af døren, Lasse holder den, og da det lykkes for den

det fredag aften, bliver regningen sendt videre til fredagsbaren.

"På den måde mister vi knap 1500 kroner hver uge, og det går ud over forbedringer af lokalerne som for eksempel et nyt betræk på poolbordet," forklarer Lasse



REKONSTRUKTION | Efter politiet er tilkaldt, flygter en gæst fra skolen via en branddør. Det sker efter midnat fredag den 3. september 2004 på DJH.

mandlige bartender at skubbe gæsten væk fra sig, spurter både ham og Lasse mod udgangen.

"Vi når lige akkurat at komme ud og knalde døren i på den anden side, og så stod vi bare og holdt i den," fortæller Lasse Ronlev.

Manden er lukket inde, og Lasse ringer efter politiet. Så går alarmen.

Da de to politibetjente få minutter efter går forrest ind ad døren til DJHs fredagsbar, er de på vagt. Men efter en kort gennemsøgning finder de den smadrede plasticklokke på branddøren. Manden har brugt nødåbningen og er undsluppet.

Rigtig træls

Alarmen går i gang, når nogen, for det meste en beruset studerende, åbner en branddør efter skolens lukketid. Så rykker Falck Securitas ud, og dét koster 1500 kroner. Er

Ronlev.

De frivillige tendere i baren får også vanskeligere ved at udføre deres job, når der er ballade.

"Det er rigtig træls med ballade i fredagsbaren. Det går også ud over os som bartendere. Vi skal lige pludselig til at agere udsmidere og holde os ædru i stedet for at være en del af festen," fortæller barformand Lasse Ronlev.

Gæsten ønsker ikke at udtale sig om begivenheden til Illustreret Bunker

juhl@mail.djh.dk
markus@mail.djh.dk

Tekst | Peter Hammer Foto | Kristian Brasen

BOGUDGIVELSE



BOGORM | Ny bog fra Oluf Jørgensen kan være med til at lette hans egen undervisning

ER DER NOGEN SPØRGSMÅL TIL KAPITEL ET?

5 skarpe til forfatteren Oluf Jørgensen:

Så kom bogen, tillykke. Hvad handler den om?

Den handler om ytringsfrihed og ytringsfrihedens grænser.

Jeg har skrevet den til journalister, og den bliver pensum på 3. semester.

Hvad bliver dit næste projekt?

Jeg skal i hvert fald ikke skrive en bog igen lige med det samme. Det har været hårdt arbejde og meget overarbejde.

Der går rygter om, at du ikke ved, hvad du skal gøre med dine forelæsninger, nu det hele står i bogen. Er det sandt?

Det har været den følgevirkning af bogen, at jeg bliver nødt til at ændre min undervisning. Jeg har overvejet, om jeg skal læse op af bogen, eller om det skal være selvlæsning, og forelæsningerne så går med »er der nogen, der har spørgsmål til kapitel 1?«. Men det bliver nu nok en helt tredje

mulighed...

Nu har du givet os bogen. Hvor længe kan vi regne med at have mr. Mediejura her på matriklen?

Til jeg bliver 65. Hvis jeg får lov. Jeg er 57 nu, hvis nogen er i tvivl...

Jeg anser bogen for en vigtig milepæl for mig. Jeg har været her i seks år, og jeg synes ikke, jeg har kunnet skrive den før nu. Men udviklingen fortsætter, og jeg har

lavet elektroniske noter og supplerer løbende med nye sager og afgørelser på nettet (www.cfje.dk)

Forventer du at få et auditorium opkaldt efter dig ligesom din forgænger Knud Aage Frøberts?

Nej. Når jeg går af, ønsker jeg ikke et auditorium, der er opkaldt efter mig. Mediejura har stadig en stor del af min interesse, men når jeg går af, vil jeg beskæftige mig med noget helt andet. Dyrke musik

(Oluf er jazzpianist, red.), læse bøger og dyrke roning, som jeg er begyndt på i år, og have mere tid med min familie. Særligt mine børnebørn. Jeg har meldt mig til it-afdelingens kursus i fun & play for at kunne følge med børnebørnene her i it-alderen...

hammer@mail.djh.dk

TA' BUSSEN

HVIS DU HELLERE VIL BRUGE DINE PENGE SAMMEN MED VENNERNE...

KUN 120 KR.

For studerende* og seniorer fra mandag til torsdag
*) ISIC studiekort kræves



Linie 888

**ÅRHUS
ROSKILDE
KØBENHAVN**

Rejsetid under 3 timer
Afgang fra Århus rutebilstation
Også let og billigt til Kastrup Lufthavn ✈

Telefon: 70 210 888
Online booking: www.abildskou.dk

Abildskou A/S

Det handler om
YTRINGSFRIHED
Oluf
Jørgensen
– Mediejura



AJOUR

Faglig weekend opskrift:

Ingredienser:

50 journaliststuderende fra DJH , SDU og RUC*
En hytte på Fyn
Mange kasser øl
Mads Brügger*
Et styk turistbus

Fremgangsmåde:

Du tager en turistbus med journaliststuderende og kører den til Middelfart, hvor der tilføjes flere journaliststuderende, som du kører til en stor spejderhytte. Så tilsætter du et fagligt oplæg fra Mads Brügger. Endelig tilføjes middag og fest. Når øllene i løbet af aftenen er optaget i kroppene er den faglige weekend på sit højeste.

Praktisk info:

Bussen kører fra Scandinavian Center i Århus klokken 11 d. 13. november. Klokken 12.30 samler den resten op i Middelfart og kører til spejderhytten Fønsborg. Der er hjemtur søndag klokken 13. Det koster 50 kroner at deltage og er du i praktik andre steder end Århus får du togbilletten refunderet. Der er et begrænset antal pladser og tilmelding skal ske senest d. 4. november på kaj@mail.djh.dk. Tilmelding er bindende.

*Mads Brügger er et journalistisk multitalent, som bevæger sig inden for alle genrer. Han har lavet radio på P1, har skrevet for bl.a. Ekstra Bladet, Dagen, Euroman og været vært på DR2. Han er sammen med Nikolaj Thomasson forfatter til bøgerne 'Ingen kender Dagen' og 'Abemanden'. Nu er han chefredaktør på Døner Magazine, 'Black Box Magazine' og tilrettelægger på DR2 bl.a. på programmet 'Tal med Gud?'. Han modtog i 2002 Krygerprisen og i 2004 Berlingskes Journalistpris for 'Ingen kender Dagen'.

ANNONCE



Tekst | Thomas Lekfeldt Foto | Peter Turnley

Glem alt om fotografi. Det handler om livet



LIGHEDER | Peter Turnley har i sin seneste reportage arbejdet med følelser og stemninger, som krigen i Irak skaber hos både amerikanere og irakere. Derfor er alle hans billeder parret to og to for at vise begge sider af sagen

Den amerikanske fotograf Peter Turnley gæstede i september DJH. Han var interesseret i, hvad der gør dansk fotografi så godt.

”Jeg hader den slags spørgsmål.” Det er Peter Turnleys svar på, hvordan han rent praktisk arbejder som fotograf. Sådan kan hans måde at forholde sig til fotografi måske bedst opsummeres.

Peter Turnley, amerikansk fotograf med over 40 Newsweek-forsider på bagen, besøgte fredag den 24. september DJH. Han havde lagt mærke til, hvor mange dygtige danske fotografer, der er dukket op

især siden midten af halvfemserne. Besøget i Danmark havde han selv foreslået, blandt andet for at kunne få et indtryk af, hvorfor det specielt er danske fotografer, der har markeret sig på det seneste. Peter





Turnley benyttede lejligheden til at give et indblik i hans tankevækkende syn på fotografi.

Det gode billede

For Peter Turnley handler fotografering ikke om teknik. Den lettere nørdede tilgang, som mange fotografer har, ligger langt væk. Han bliver aldrig manden, der diskuterer, hvorvidt Canon er bedre end Nikon, eller om brugen af det gyldne snit garanterer, at et billede bliver godt.

Peter Turnley har i det hele taget en mere meditativ indstilling til fotografi end de fleste. Han mener, at man som fotograf vinder meget ved at prøve at koble tankerne fra, når man fotograferer. Således at et fotografi bliver taget gennem en ubrudt bevægelse fra øjet, gennem hjertet til udløserfingeren. Uden tankerne som forstyrrende filter.

Det handler om billedsprog, der giver en følelse af ærlighed, og som ikke prøver at forklare ting, der ikke kan forklares.

Peter Turnley mener, at kommunikationskulturen i nutidens verden nærmest er uærlig, fordi den stjæler den rigdom, der findes

i kompleksitet. Et godt billede er et, der ophidser hans hjerte.

"Et godt eller stærkt fotografi forklarer ikke altid – det giver muligheden for at overveje ting. At fornemme og sanse. At fremprovokere intuition," siger han langsomt og velovervejet. Hvert ord bliver vendt og drejet i munden.

Frigør synet

Peter Turnley går mere op i de temaer, han fotograferer, end i fotografiet selv.

"Misforstå mig ikke. Jeg elsker fotografi. Men det er fotografiet i livets tjeneste og ikke omvendt," forklarer han.

Han mener, at danske fotografer bør passe på, at succes som fotograf ikke bliver vigtigere end skildringen af livet. Han har selv en teori om, hvad der er grunden til, at dansk fotografi har været så godt de sidste år.

Det vigtigste for danske fotografer har været at tjene livet, som han udtrykker det med et fast blik bag brillerne. Det ligger i forlængelse af hans opfattelse af fotografi; fotografering er en kommunikationsform. Det er budskabet, der kommunikerer, der er det vigtigste,

ikke kommunikationsmåden selv.

"Det vigtige er, at vi frigør synet. Så vi ikke tænker på fotograferingen, men på, hvad vi ser."

lekfeldt@mail.djh.dk

Peter Turnley

- ▶ Født 1955
- ▶ Bosat i Paris
- ▶ Fast fotograf hos Newsweek 1984-2001. Har desuden fået udgivet fotos i blandt andet Stern, Paris Match, Life, National Geographic, Le Figaro og Le Monde.
- ▶ Han har fotograferet konflikter i blandt andet Bosnien, Somalia, Rwanda, Sydafrika, Indonesien, Afghanistan, Kosovo, Irak i 2003 og Golfkrigen i 1991.
- ▶ Peter Turnley har udgivet fire bøger: "Beijing Spring", "Moments of Revolution", "In Times of War And Peace" og "Parisians".
- ▶ Hjemmeside: www.peterturnley.com



UDENFOR

NOTE

Tekst | Karen Clement Foto | Anders B. Schjørring

PORTRÆT

Journalister interviewer journalister

En ny journalistrolle er opstået i forbindelse med tv-nyhedsudsendelser, hvor en studievært interviewer en journalistisk kollega. Faktisk er mere end hver tiende interviewperson i TV-avisen og TV2 nyhederne mediets egen journalist. Det viser en ny undersøgelse som Center for Journalistik og Efteruddannelse (CFJE) står bag. Den viser desuden at tre ud af fire journalister mener at journalister for ofte bliver brugt som eksperter, mens kun hver fjerde seer mener det samme.

På CFJE's temaside: www.cfje.dk/journalistersomkilder, kan du læse mere om undersøgelsen samt se en række bidrag fra nogle af branchens nøglepersoner.

mille@mail.djh.dk

NOTE

Færre arbejdsløse journalister

Årets ledighedstal fortsætter med at være lavere end for bare et år siden. I juli måned var den beregnede fuldtidsledighed på 9,9 % mod 10,1 % i juni 2003.

De næste par måneders tal vil vise om de mange nyuddannede, der har meldt sig ledige, kommer hurtigt i arbejde.

mille@mail.djh.dk

NOTE

Øget sikkerhed for udenrigskorrespondenter

Det skal være mere sikkert for journalister at arbejde i udlandet. Det mener Det Internationale Journalistforbund der sammen med en række organisationer, som arbejder for menneskerettigheder og pressefrihed har udpeget en international ekspertgruppe, der skal redegøre for hvilke juridiske og politiske tiltag som kan øge journalisters sikkerhed. For eksempel skal det i alle lande gores strafbart at slå journalister ihjel. Derudover skal der laves nogle regler, som sikrer en systematisk efterforskning af mord på journalister.

mille@mail.djh.dk

NOTE

SDU føder verdens første cand.public

Mandag den 20. september udklækkede Institut for Journalistik på Syddansk Universitet sin første cand.public. 40-årige Hans Havgaard Hansen er uddannet journalist fra DJH i 1989 – kan dermed som den første dansker kalde sig kandidat i journalistik. Hans Havgaard skrev speciale om EU.

lerche@mail.djh.dk

NOTE

DR's øverste chef fyret

Danmarks Radios generaldirektør, Christian S. Nissen, er fratrukket sin stilling. Det skete efter enighed mellem ham og bestyrelsen, som har valgt ikke at uddybe årsagen til fyringen yderligere. En mulig årsag er, at opførelsen af den ny DR-by er blevet 300 millioner dyrere end beregnet. Desuden har der i forbindelse med fastlæggelsen af de overordnede linier i programproduktionen været kontroverser mellem bestyrelsen og Christian S. Nissen.

lerche@mail.djh.dk

NOTE

Vestkysten graver dybest i landmulden

Tirsdag den 5. oktober vandt Mette Cramon og Anne Dorte Holm fra JyskeVestkysten SpadestiksPrisen på 100.000 kroner. Det er første gang prisen uddeles, og den skal fremme den lokale, dybdedeborende journalistik. Bag Spadesticket mod mere dybdedeborende lokaljournalistik står en række lokale og regionale medier, blandt andre Nordjyske Medier, DR-Ostjylland og TV2/Ostjylland.

lerche@mail.djh.dk

En moderat ekstremist

Tøger Seidenfaden vil gerne tale om konkrete emner. Om det så handler om 24-årsreglen eller hans sommerferieplaner. Luftig begrebssnak om image og troværdighed hører til det uvæsentlige.

Interviewet er godt i gang. Jeg er ved at stille Tøger Seidenfaden et spørgsmål om hans image og troværdighed, da han pludselig afbryder mig og ser mig i øjnene med et skarpt blik.

“Det kan godt være, at der er en generationsforskel mellem os to, men jeg synes, at du er alt for optaget af sekundære ting. Forstå mig ret. Det er dig, der laver interviewet, men jeg tænker altså ikke så meget i kategorierne “troværdighed” og “image”. Jeg tænker i konkrete emner som EU-debat og udlændingepolitik. Det andet afholder os fra at nå ind til kernen.”

Jeg er tilbøjelig til at give ham ret. Kan man andet? Han er jo er Tøger Seidenfaden.

Ikke 1:1 identitet

Har man sagt Tøger Seidenfaden, må man også sige Politiken og

holdningsmedie i Danmark, hvor overlappet ville være større. Jeg er lykkeligt anbragt, og jeg har ingen planer om at flytte mig.”

Tøger Seidenfaden mener, at han og Politiken understøtter hinanden. Han står på ryggen af Politikens troværdighed og omvendt.

Ned i substansen

Tilbage til kritikken, som han rettede mod mig: Tøger Seidenfaden mener ikke kun, at fokuseringen på det abstrakte er en tilbøjelighed inden for journalistikken. Det er også en tendens i den politiske verden og i den almindelige samfundsdebat. Man taler hele tiden om processen i stedet for at nå ind til substansen, mener han.

I det hele taget vil Seidenfaden meget gerne være konkret. Emner som 24-årsreglen og den tidligere Guantanamo-fange, Slimane Hadj

Seidenfaden sad overfor, ville ikke diskutere det samme som ham.

“Han ville kun snakke om det politiske spil omkring uenighed i partierne og regeringsdannelse. Det er ikke uinteressant, men det var slet ikke det, der var mit anliggende. Mit anliggende var at komme ned i substansen.

Jeg vil gerne prøve på at fastholde, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Hvad der er godt, og hvad der er skidt. I stedet for spin, proces og underlige udenomssnakker.”

En forfærdelig afviger

I 70'erne, hvor han gik i gymnasiet og på universitetet, var den fremherskende opfattelse, at samfundet var dybt råddent. Der skulle en revolution til, og kapitalismen stod for fald. Seidenfaden var meget uenig, men opfattede ikke det, at være i holdningsmæssigt mindretal, som noget ubehageligt. Tværtimod. Det gav ham en mulighed for at diskutere sine holdninger.

“Jeg oplevede faktisk i nogen grad, at her havde jeg nogle pointer, som egentlig var ret banale. Demokrati er bedre end ikke-demokrati, menneskerettigheder er bedre end ikke-menneskerettigheder.”

Seidenfadens pointer fremstod som enormt kontroversielle, og hvis han ytrede dem, kastede alle sig over ham og sagde, at han var en forfærdelig afviger.

“Det fandt jeg faktisk enormt tilfredsstillende. I den debat var der, for mig at se, slet ingen tvivl om, hvad der var rigtigt og forkert. Og så havde jeg oven i købet fornøjelsen af at være i mindretal,” siger debattoren og smiler.

Ikke provokere for provokationens skyld

Tøger Seidenfadens mener selv, at han har nogle ret moderate midterholdninger. Han forstår bare at formulere dem skarpt. Han har



UDEN FOR Huset | “Lederne kan jeg jo skrive hjemmefra.” Tøger Seidenfaden har ingen problemer med at kombinere jobbet med familieleven.

omvendt. Men der er ikke en 1:1 identitet mellem den 47-årige chefredaktør og avisen.

“Mine og Politikens holdninger er ikke 100% ens, selvom der er et stort overlap. Og jeg kan egentlig ikke forestille mig noget

Abderameane, bliver hevet ind i vores samtale for at eksemplificere, hvad det er, han mener.

For nylig medvirkede han i en tv-debat, hvor han skulle diskutere netop 24-årsreglen. Men den politiske analytiker, som Tøger



CHEFREDAKTØR | Tøger Seidenfadens troværdighed er tæt forbundet med Politikens.

altid tilstræbt at være en ekstremistisk formuleret person med moderate meninger.

“Man skal ikke provokere for provokationens skyld. Så får man tommermænd. Det er jo meget nemt at sige noget provokerende, der ikke holder. Det er meget vigtigt, at man kan stå ved det, man siger. Provokationer, der ikke holder dagen efter, er ikke spor sjove.”

Han mener, at kunsten er at lave nogle provokationer, som i virkeligheden ikke er provokationer, fordi de er enormt solidt underbyggede. De skal fremstå som en udfordring til tanken og være lidt overraskende i formen.

Til en vis grad er det en sproglig kunst.

Tøger Seidenfaden har dog langt fra en mening om alt, selvom nogle måske kunne fristes til at tro det.

“Der er masser af ting, jeg ikke mener noget om. Jeg har en stor interesse for samfundet, og det gør mange ting relevante. Men sport ved jeg intet om. Enhver, der læser den forside, jeg skrev til OL, kan se, at jeg ikke har en bønne forstand på det. Derfor er det også nogle fuldstændige overfladiske meninger.”

Et synligt resultat

Det var ikke chefredaktørens oprindelige plan at skulle ind i medieverdenen. Den unge Seidenfaden havde en forestilling om at blive embedsmand eller diplomat. Embedsmand blev han også, men ikke i lang tid. Efter en kort tid som sekretariatsmedarbejder i Det Sikkerheds- og Nedrustningspolitiske Udvalg, blev interessen for avisverdenen for stor. Han kom på Weekendavisen, og i en alder af 29 år blev han udenrigs- og medredaktør.

Det, der tiltrak ham særligt ved journalistikken, var en lyst til at få tingene afleveret hurtigt; til at se et resultat.

Kald mig Tøger

Der er ingen tvivl om, at der ligger følelsesbaseret drive bag de ord, der kommer ud af Tøger Seidenfadens mund. Hele kroppen taler. Det er med et lille smil på læben, at jeg siger: “Nej, nej, overhovedet ikke”, da han spørger, om han giver for korte svar. Talens gave, den har han, og det skorter ikke på adjektiver og store armbevægelser, når han svarer på spørgsmålene.

Denne snak har fået en lettere seriøs karakter. Sådan går det, når man snakker med en af Danmarks

førende debattører. Det er svært at komme uden om de konkrete tilfælde, der kan lede os ned i substansen af hans holdninger. Det betyder dog ikke, at det er uinteressant at vide, om der gemmer sig en ganske almindelig mand bag det hele.

“Jeg har lagt mærke til, at blandt folk, jeg møder og i den offentlige debat, er jeg stort set kun kendt som ”Tøger”. Det er vel et lille tegn på, at der er en del mennesker, der har et afslappet forhold til den person, jeg er.”

Milanopølse og honningdepoter

Noget, der hjælper til at holde gejsten oppe og næsen rettet mod resultater, er det, han kalder honningdepoter.

“Man kan godt køre sig selv ned af kedsommelighed, mangel på bekræftelse og stress. Derfor skal man hele tiden tilrettelægge sit liv sådan, at der ligger nogle godbidder og venter lige for næsen af én. Det er en meget enkel mekanisme til at holde sig selv i godt humør.”

Det er de små ting i hverdagen, man kan gå og glæde sig til. I hans tilfælde kan de have karakter af en god krimi eller socialt samvær. Det behøver ikke at være en stor ting.

“Det kan bare være en fed Milanopølse, der venter hjemme i køleskabet, der er med til at holde én kørende.”

Ned på jorden

Og endelig får jeg ros for at stille to gode og klare spørgsmål, og så er det ikke engang mine egne. Det er min mors. Hun vil gerne vide om Hr. Seidenfaden kan lide at stå på ski, og hvor han holder sommerferie. Måske behøver det hele ikke at handle om politik og meningsdannelse.

Tøger Seidenfaden kan ikke lide at stå på ski. Sommerferien bruger han på en ødegård i Sverige eller i Grækenland. Så elsker han i øvrigt at spille computerspil med sine tre sønner og glæder sig meget til den udvidede version af trilogien “Ringenes herre” kommer på video.

Vores tid er udløbet. Det er Politikens fødselsdag, og chefredaktøren skal ned og råbe et trefoldigt leve og drikke fødselsdagschokolade med medarbejderne.

karenc@mail.djh.dk

BLÅ BOG

- ▶ Tøger Seidenfaden er født 28. april 1957
- ▶ 1975: Studentereksamen
- ▶ 1981: Diplôme d'Etudes Approfondies (D.E.A.) i international politik, Institut d'Etudes Politiques, Paris.
- ▶ 1983: Cand. scient.pol., Århus Universitet.
- ▶ 1984: Master of Arts og Master of Philosophy i politologi, Yale University.
- ▶ 1984-85: Sekretariatsmedarbejder i Det Sikkerheds- og Nedrustningspolitiske Udvalg.
- 1984-87: Ekstern lektor ved Århus Universitet.
- ▶ 1985-87: Ekstern lektor ved DIS Study Program, Københavns Universitet.
- ▶ 1985-87: Udenrigs- og medredaktør på Weekendavisen.
- ▶ 1987-92: Ansvarshavende chefredaktør på Weekendavisen.
- ▶ 1992-93: Administrerende direktør på TV 2/Danmark
- ▶ 1993- : Ansvarshavende og ledende chefredaktør på Politiken

Tekst | Mille Marie Christensen Foto | Portrætterne af Esben Nielsen og resten af Anders Birch

EXPLORER



PROFESSOREN | Miriam Rodriguez

SKOLEN | Villaen hvor Institut for Journalistik i Havana har til huse

DEN STUDERENDE | Gesela Garcia Rivero

CUBA

- ▶ Indbyggertal: 11,16 mio. (i 1999)
- ▶ Areal: 110.861 km² (Danmark 43.098 km²)
- ▶ Etnisk sammensætning:
51% mulatter
37% hvide
11% sorte
- ▶ Religion: 85% romersk-katolsk

Der er mange versioner af journalisternes arbejdsvilkår i Cuba. En ting er der dog enighed om: De cubanske journalister fungerer som et ukritisk talerør for regeringen.

Informationssekretærer for den cubanske regering

Halvdelen af de cubanske journalister sidder i fængsel, fordi de har været kritiske over for regeringen, og alt, hvad de skriver, bliver læst af en repræsentant fra myndighederne, før det ryger i trykken.

Sådan går rygterne blandt de tilfældige cubanere, som jeg møder på gaden i Havana i det kommunistiske Cuba.

Rygterne pirrer min nysgerrighed, og jeg tager kontakt til Miriam Rodriguez, der er professor i journalistik og underviser på universitet i Havana.

Da jeg præsenterer hende for påstandene fra gaden, ryster hun på hovedet og forklarer, at journalisternes artikler ikke bliver tjekket af regeringen før tryk. Men journalisterne skal på den anden side ikke være kritiske, de skal blot forklare befolkningen om tanker bag regeringens politik.

"Vi er styret af nogle sociale principper. De er ikke perfekte, men de er det bedste, vi kan få.

De principper skal de studerende lære at leve med," siger Miriam Rodriguez.

Hun svarer i lange og udredende sætninger, prøver at få mig væk fra mine europæiske tanker om journalistikken som kritisk og uafhængig og ind i virkeligheden for en cubansk journalist.

"Vores nyheder er aldrig kontroversielle, men rent informative. Vores pligt som journalister er at informere," fortæller hun fra sin plads i midten af det lille klasselokale i den villa, hvor Institut for Journalistik i Havana har til huse sammen med bibliotekarstudiet.

Det journalistiske hus

Bygningen er lyserød og i to etager. Udefra minder den om en større dansk villa, der trænger til en renovering. Malingen skaller, nogle vinduer mangler, og trapperne op til hoveddøren er snavsede.

De cirka 10 klasseværelser er

alle ens. Hvid væg, hårde træstole og borde, og tavlen i en mørk grøn farve. Et enkelt værelse skiller sig ud. Det er computerlokalet. Faciliteterne kommer ikke en gang op på siden af, hvad DJH tilbyder.

Det er her, de 400 studerende, der er tilknyttet fakultetet, tjekker mails og surfer på nettet. For de fleste af disse studerende er dette computerlokale den eneste mulighed for at finde ud af, hvordan verden uden for Cuba ser ud. Cubanske statsborgere må nemlig ikke rejse ud af landet. Faktisk har de intet pas. Miriam Rodriguez oplever, at en del af de nye journaliststuderende starter studiet med en drøm om at komme til USA.

Den amerikanske drøm

"Mange af de nye studerende drømmer om at blive berømte og bo i USA. På første år bruger vi lang tid på at fortælle dem, at det er hårdt arbejde at være journalist,

og at de ikke skal regne med at komme til USA"

At det også kan være farligt at arbejde som journalist i Cuba, lægger Miriam Rodriguez ikke skjul på.

"Du er i kontakt med realiteterne og de mange modsætninger, der præger politikken i Cuba.

Du får måske dine egne ideer, misforstår, hvad folk siger, eller kommer til at skrive noget, der er ukorrekt," siger hun.

Netop det at skrive noget der, i følge regeringen, er ukorrekt, er grunden til, at en cubansk journalist nu sidder i fængsel. Han blev efter sigende betalt af USA for at skrive falske oplysninger og kritisere den cubanske regering. Miriam Rodriguez hævder, at han er den eneste fængslede journalist, som hun har kendskab til.

Positiv kritik

Tredjeårsstuderende Gesela Gar-

cia Rivero frygter ikke at arbejde på en cubansk avis, selvom jobbet som journalist i Cuba kan være risikabelt,

"Vi har frihed til at kritisere, så længe vores kritik er positiv og konstruktiv," siger hun.

Men tilføjer, at det er svært at skulle være neutral og objektiv hele tiden.

Hun fortæller, at de på skolen bruger lang tid på debatter. Diskussionerne gør dem i stand til at forklare folk, hvorfor det cubanske system er indrettet, som det er, og at de ændringer, der bliver foretaget fra regeringens side, er for deres egen skyld.

"Fordi flere og flere cubanere får adgang til tv og internet tror jeg, at journalisternes vigtigste opgave i fremtiden er at tage fat i udlandets kritik af Cuba og så modbevise den ved at fortælle vores befolkning sandheden om Cuba."

AFSLAPPET HOLDNING | Når man træder ind på Institut for Journalistik i Havana er det ikke ligefrem travlhed, der møder en. Den gamle villa er ikke bygget til at være skole.



JOURNALISTUDDANNELSEN I HAVANA

- ▶ Studiets længde er fem år.
- ▶ De studerende er en måned i praktik hvert år.
- ▶ Der bliver optaget cirka 50 studerende hvert år.
- ▶ For at blive optaget på studiet skal man igennem en optagelsesprøve bestående af blandt andet en skriveprøve, en videnstest og en personlighedstest.
- ▶ Gennemsnitslønnen for en cubansk journalist er på 150 kroner om måneden.

Tekst | Denny Michael Winther Jakobsen Foto | Kathrine Krake og Addy Ipsen

DOKUMENTAR

Glubske blodhunde, yakokselort i komfuret og venskaber med nomader. Kathrine Krake fra 8. semester deltager i Danidas konkurrence om at vinde 25.000 kr.

Broen over floden Dzachu



BETAGET | "Det er helt fantastisk at vide, at jeg altid vil være velkommen, hvis jeg vender tilbage. Og det gør jeg helt sikkert." Kathrine har fået et nært forhold til den nomadefamilie hun har fulgt i Tibet og det er ikke sidste gang hun har besøgt det smukke land.



UDFORDRING | Kathrine Krake kom tæt på tibetanerne, da hun sammen med sin mester brugte en hel måned på at samle materiale til sit bidrag til Danidas dokumentarkonkurrence.

Kathrine ligger helt stille i sit telt. Udenfor løber de bidske hunde rundt. De har fået færd af blod. Menneskeblod. De springer op ad teltet, og der er en øredøvende og voldsom gøen.

"Fuck, hvor var vi bange," fortæller Kathrine om oplevelsen, der stammer fra hendes tur til Tibet. Sammen med sin mester Addy rejste hun afsted for at lave en dokumentarfilm om en nomadefamilie. Hun er en ud af fire DJH-studerende, der har fået tildelt et legat på 40.000 kroner af Danida til at lave en dokumentarfilm. Blandt de ti par, som har fået tildelt legatet, bliver der kåret en vinder, som får 25.000 kroner.

En farefuld tur

"Det er lidt en sindssyg idé at tænke - ved du hvad, vi tager sgu lige til Tibet og laver en film i 4300 meters højde. Der er ikke noget el, og vi kan heller ikke sproget - men det lykkedes jo, og det er super-fedt," fortæller Kathrine.

Dokumentarfilmen følger en nomadefamilie, som skal krydse Dzachu-floden med alle deres ejendele og hele deres husdyr-

hold: geder, heste og yakokser. Det er nødvendigt at krydse floden, så dyrene kan komme på sommergræs på den anden side af floden. Men det er en farefuld tur: Hvert år dør mange af deres dyr i strømmen. Kathrine filmer familien på deres sidste tur. En bro er ved at blive bygget, så familien for fremtiden kan komme sikkert over floden. Deraf filmens titel, 'Broen over Dzachu-floden.'

Under det meste af det én måned lange ophold boede Kathrine og hendes mester hos en nomadefamilie. Nomaderne har ingen huse, men bor i telte, og første gang, de mødte familien, var netop i et telt over en kop te.

"Inde i midten af teltet var et komfur, som var fyldt op med lort fra yakokserne. Nomaderne har ingen træer, og dermed ikke noget brænde til at fyre op med. Teen smagte lidt af jord, fordi vandet kommer nede fra floden, og de havde ikke lige fået al jorden væk," fortæller Kathrine.

Møde med en fremmed kultur

I det hele taget var det en hel anden verden, der mødte de to

kvinder hos nomaderne i Tibet. De havde et helt andet forhold til begrebet privatsfære end det, Kathrine kender fra Danmark.

"Folk er helt fysisk op ad dig, når de følger, det du laver. Konstant. De kan stå så tæt ved dit hoved, at du nærmest kan mærke alle deres lus kravle over på dig. Alle er jo møgbeskidte. Det skal man lige vænne sig til."

Men Kathrine tog oplevelserne, som de kom, og hun ville aldrig for noget i verden bytte de venskaber, som hun har knyttet til nomadefamilien.

"Nærheden var helt fantastisk. De sagde: 'Det kan godt være, at vi ser forskellige ud, men vores sind og hjerter er ens.' De åbner arme og giver alt, hvad de kan, og jeg har aldrig følt mig så velkommen," fortæller Kathrine hjertevarmt.

"Det er helt fantastisk at vide, at jeg altid vil være velkommen, hvis jeg vender tilbage. Og det gør jeg helt sikkert."

Grundige forberedelser nødvendige

Kathrine kan ånde lettet op. Uden for teltet er de glubske blodhunde faldet til ro.

Hun kunne sove behageligt, hvis det ikke lige var for de kamerabatterier, hun har med sig ned i soveposen.

"Om natten gik temperaturen ned til frysepunktet, og derfor blev vi nødt til at have batterierne inde på kroppen, når vi sov i teltet. Batterierne aflader nemlig, når de bliver kolde," fortæller Kathrine.

De praktiske ting skulle de hele tiden være opmærksomme på. Og mange ting skulle planlægges hjemmefra.

"Der er meget, du skal have styr på. Hvordan skal vi få opladet vores batterier, hvilken slags strøm har de i landet, hvilke stik skal vi have med og hvad med visum, tolk, transport, kogegrej og vandrensningssystem?"

For eksempel skider folk og dyr oppe på bakken. Når det regner, siver lorten med regnvandet ned i bækken, hvor alle henter vand. Der er meget, man skal være forberedt på!"

Spring ud i det

Kathrine Krake regner med, at de har spenderet 20.000-25.000 kr. ud over legatet fra Danida. Men det

har været det hele værd, og det har givet hende lyst til at komme ud i verden igen.

"Hvis man gerne vil ud og lave dokumentarfilm, er det bare at tage af sted. Gør det for helvede! Men det kræver mod, og du skal være klar på at tage en masse kampe derude. Det kan være enormt hårdt og virkelig intenst. Man får en masse oplevelser, som skal fordøjes. Det kom virkelig bag på mig, hvor træt jeg var, da jeg kom hjem. Jeg kunne sove hele tiden," fortæller Kathrine.

Som journalist har man, ifølge Kathrine, en unik mulighed for at komme ud i verden og opleve.

"Det er verdens bedste undskyldning at være journalist. Du bliver nødt til at spørge folk om alt muligt, og det er verdens bedste måde at rejse på. Som rygsækrejse kommer du slet ikke så tæt på folk."

denny@mail.djh.dk

Tekst | Camilla Stephan Foto | Elevbilleder med billedtekster af Morten Bo

”TI NU STILLE!”

Det er ikke i ord, men i billeder, du skal udtrykke dig. Sådan lyder det fra Fatamorgana, Danmarks Fotografiske Billedkunstskole. Og det er en stor del af dens succes.



STEMNING | De gemmer på noget, de tilgroede skinner, noget stort, stærkt og skræmmende. Har de som den nedtrampede marehalm været vidne til noget uhyggeligt eller skyldes det bitterhed over at være efterladt? Dyster stemning af Louise Dyring Nielsen

Foto | Tiffany Morrell



For at rejse til landet ”fotografi” har du brug for en billet. På billetten kunne der stå Fatamorgana, og gør der det, er du garanteret en rejse, du aldrig glemmer.

Når du starter rejsen, aner du ikke, hvad der vil ske. Men når du engang er færdig og lander igen, er dit kamera fyldt med billeder fra en rejse som ingen andre.

Det er bare sådan, at du faktisk ikke har været ude at rejse. Alt imens du tror, du har foretaget en fantastisk rejse, har du faktisk bare været på Amager.

Skjulte kræfter

”Jeg opfatter Fatamorgana som et helle, et stykke ingenmandsland. Min væsentligste opgave er at sørge for, at der ikke kommer impulser udefra. Jeg siger altid, at det er udenfor Fatamorganas vinduer, at den virkelige verden findes. Fordi her har vi vores egen

verden,” fortæller Morten Bo, grundlæggeren af Fatamorgana.

”Jeg gør, hvad jeg kan for at lukke omverden ude. Her er ikke noget fjernsyn, og jeg skal nok bestemme, hvem der kommer og besøger eleverne. Der er noget sektagtigt over det,” siger han og griner.

Fra det lille, hjemlige køkken i huset sniger duften af kaffe sig ud, og norske, svenske og danske gloser leger med hinanden. Et udvalg af de i alt 30 elever arbejder ved computerne, i mørkekammeret, og et par stykker står ved lysbordet. For to uger siden startede disse elever deres egen rejse.

Fotografen Morten Bo skabte Fatamorgana i september 1989, fordi han mente, at der manglede noget i fotografiets verden.

”Et sted, der syder af rundhåndet inspiration og skaberglæde; et sted, hvor der bliver flyttet brikker og fanget skjulte kræfter: Sådan

et sted vil jeg bygge. Fatamorgana kalder jeg det.”

Sådan står det beskrevet i det manifest, som Morten Bo skrev ved skolens stiftelse. Skolen startede i en lille lejlighed på Teglgårdsstræde i det indre København, men blev efter 11 år flyttet til den hvide bygning på Amager.

Fotografiet mod ordet

For at få en nøgle til Fatamorgana, skal man vise, hvad man kan, og hvad man vil. Ansøgningen skal bestå af 10 fotografier og en motivering for at ville gå på skolen.

”Jeg har en regel om, at det kun er arbejde, der springer af lyst, som har værdi. På Fatamorgana skal man ikke lære noget, man skal blot finde ud af noget. Lysten skal være drivkraften,” siger Morten Bo.

De elever, der starter på Fatamorgana, har et særligt talent,

mener han. Vi kender det fra musikkens verden, hvor det hedder gehør. Musikere kan høre forskel på bittesmå nuancer i toner. I fotografiets verden kalder Morten Bo det for ”billedsyn”. Men dette talent, har ifølge ham, aldrig har været i højsædet ude i virkeligheden.

”Vores samfund bygger på ordet. Magten ligger hos de skriftkloge. Al uddannelse og opdragelse går ud på, at folk skal blive gode til at formulere bogstaver eller ord efter hinanden og med dem bruge overtalelsesevnen eller tilegne sig viden, som de kan give videre. Det er klart, at uden ord kunne samfundet ikke fungere. Men problemet er, at der bliver set ned på dem, der ikke er gode til ordet,” siger han.

Fatamorgana tager billedfolket seriøst og lader deres verden styre af billeder og ikke ord.

”Jeg siger ofte til min elever:

FØLELSERLADET | Lyset er koldt og døren er smækket, ørerne stritter og blomsterne fortryder. Eva Marie Rødbro har skabt et stemningsfuldt billede af at være ung



”TI NU STILLE!” Det er ikke i ord, men i billeder, at du skal udtrykke dig. Det er en del af Fatamorganas succes.”

Ikke en talentfabrik, men en oase for talenter

Mange af Fatamorganas tidligere elever lever i dag af deres ”billedsyn”, enten som fotojournalister, kunstnere eller noget helt andet.

Fotografen på Politiken, Per Folkver, mener, at Fatamorgana har en stor betydning for dansk fotografi.

”Fatamorgana er en trampolin, hvor mange tager afsæt til et videre forløb på eksempelvis journalisthøjskolen,” forklarer han.

”Morten Bo har været en uvurderlig og væsentlig inspirationskilde for en lang række af eleverne med sin fremsynethed, sin stillingtagen og sit krav om kvalitet. Med Mortens forskellige måder at håndtere fotografi på, har han formået at skabe et fantastisk sted. En lang række af de fotografer, der har formået at skabe sig et liv i fotografiets vidunderlige solskin, har faktisk trådt deres barnesko på Fatamorgana.”

Men er Fatamorgana en talentfabrik?

”Det er ikke en talentfabrik, men et sted hvor talenterne får lov til at være sig selv. Det er en oase for talenter,” svarer Morten Bo.

”Der er ingen, der kan lære dig at fotografere. Men der er nogen, der kan tale med dig om, hvordan det er at være fotograf, hvordan

man skal arbejde og forholde sig til fotografi. Det gør de på Fatamorgana,” pointerer Per Folkver.

Slagt løs i billederne

Det eneste, Morten Bo reelt gør ved eleverne, er at give dem lov. Og det er jo meget individuelt, hvad eleverne giver sig selv lov til. Men han kræver engagement og arbejdsomhed.

”På Fatamorgana er det en meget udbredt sygdom, at man har været pæn pige eller dreng hele livet. Jeg giver eleverne et forklæde på og en kniv i hånden og siger, de skal slagte løs. I billeder,” fortæller Morten Bo.

Så hvad betyder det for eleverne at have gået på Fatamorgana?

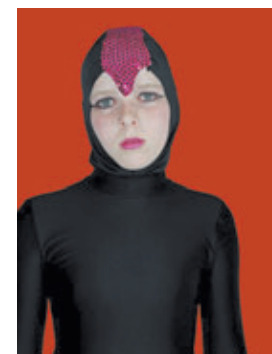
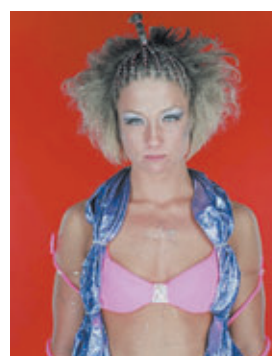
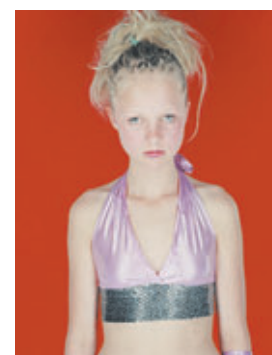
”Når eleverne er færdige på Fatamorgana har de frem for alt en rank ryg. De tør sige de ting, som de ikke engang turde tænke før. De tror på, at de kan noget. Og de har en idé om, hvad det betyder at være kunstner, hvordan man kan bruge fotografiet, og hvordan man læser billeder. Fatamorgana er en tilstand,” smiler Per Folkver.

Når rejsen slutter, er der inde i dig selv og i dit kamera sket ting, du aldrig havde drømt, var mulige. Du har simpelthen oplevet intet andet end et klassisk Fatamorgana, et synsbedrag på højt niveau. Rejsen har i virkeligheden aldrig fundet sted. Og du kommer aldrig til at opleve noget lignende igen.

camilla@mail.djh.dk



FORTÆLLING | Uskyldig og uberørt på bare fødder, men hvad gemmer sig under bladene? Grum fortælling af Helga Cathrine Theilgaard



PORTRÆT | Med grum lune præsenterer Morten Nilsson sine glimmerpiger, vinylprinsesser på grænsen til sarkasme. Bemærkelsesværdige karikaturer skabt af et stramt koncept, påtaget uskyldighed og en ringflash. Han fordømmer munderingen og elsker pigerne

FORBRUGER

Tekst | Stine Schou Foto | PR-foto, Per Arnesen

FILMANMELDelse



Kongekabale

Titel: Kongekabale. Instruktør: Nikolaj Arcel. Premiere: 1. oktober 2004. Filmselskab: Nimbus Film. Varighed: 120 min.

Hvis der blev uddelt en pris for "Bedste Dumme Svin" skulle den i år gå til Søren Pilmark for hans rolle i den politiske thriller "Kongekabale". For mager til manipulerende og usympatisk person, skal man lede længe efter.

Filmen havde premiere den 1. oktober, og den debutterende

instruktør, Nikolaj Arcel, har adskillige gange pointeret, at filmen er ren fiktion. Alligevel har han spundet en historie, der efterlader én med en rystende oplevelse af, at den kunne ligeså godt være revet ud af virkeligheden. At korruption, omgang med sandheden og avisernes forsider er styret med hård hånd af politikernes spindoktorer.

Manuskriptet er skrevet af Nikolaj Arcel og Rasmus Heisterberg frit efter Niels Krause-Kjær

roman af samme navn.

Skiderikken i Kongekabale hedder Erik Dreier og er en del af Midtpartiets top. Partiets formand kommer ud for en bilulykke, og den oplagte efterfølger er partiets kronprinsesse, Lone Kjeldsen (Nastja Arcel). Terningerne er kastet til en intern magtkamp i et parti, der står til den største valgsejr i 25 år.

Spillet er benhårdt, deltagerne skyr ingen midler, og midt i det

hele står journalisten Ulrik Torp, der hurtigt opdager, at han bare er en bonde på det store skakbræt. Spillet stiller store krav til deltagerne om snuighed, forudseenhed og det kræver en teflonbelagt psyke, hvis de skal overleve.

Visuelt er filmen befriende. Billederne er lækre, der er kælet for farverne, og det er skønt at se en dansk film rensat for von Trier, dogmeregler og håndholdte kameraer.

Anders W. Berthelsens præstation fortjener positive superlativer. Han får rystet sit noget vatagtige image af sig, godt hjulpet på vej af et par gamle, garvede gutter som Søren Pilmark og Ulf Pilgaard.

Gør dig selv en tjeneste, gå i biffen og få svar på, hvorfor 14 dage er nok.

stineschou@mail.djh.dk

Tekst | Lene Winther

BOGANMELDelse

Giv CV'et ekstra tid



Titel: Vejen til et godt CV. Forfattere: Tine W. Jensen, Charlotte Albrechtsen, Jacob Buris Hansen. Omfang: 88 sider. Pris: 168 kroner. Forlag: Frydenlund

Glem for en kort stund alt om din praktikansøgning. Læg i stedet kræfter i at skrive et velformuleret, stringent og relevant CV og bliv inviteret til jobsamtalen.

Opskriften er enkel i bogen "Vejen til et godt CV". Den er skrevet af tre humanister fra Århus, som alle underviser i formidling. Deres påstand er, at cheferne

læser CV'et for ansøgningen.

Derfor bør dette første led i sorteringsmaskineriet opprioriteres. Bogen er et velkommen input til et underbelyst emne, og selvfølgelig bør vi bruge mere tid på CV-skrivningen. Men at det ligefrem er vigtigere end ansøgningen står til diskussion. For afhænger det ikke af stedet, om CV'et bliver læst først? Og har forfatterne overvejet forskellen mellem at søge job i et reklamebureau og som bankrådgiver i Nordea?

Ligesom dit fremtidige CV har bogen et overskueligt layout og er fyldt med eksempler. De tre humanistiske musketerer lærer dig, hvordan selv dine kedelige sider kan blive til stjerner på papiret. De hjælper dig til at forvandle dit mangeårige studiejob som telefoninterviewer for Gallup til kommunikationserfaring i topklasse. Forslag til selve udformningen får du også: ud af tre hovedgrupper anbefaler forfatterne kompetence-CV'et og det kategoriserede CV

frem for klassikeren, det kronologiske CV. Det sidste følger slavisk en tidslinje, hvorimod de første er opdelt i overskuelige underemner som f.eks. uddannelse, personlige oplysninger eller erhvervs erfaring.

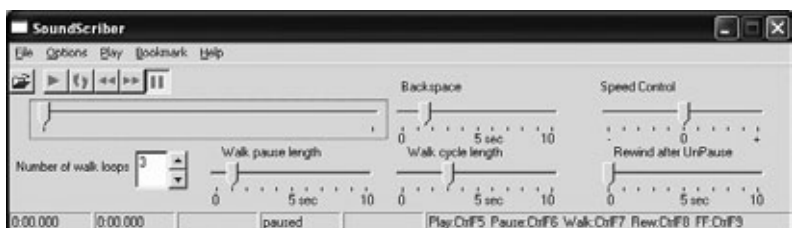
Denne anmelder vil gerne være på den sikre side. Derfor lyder budskabet herfra: Brug nu ekstra lang tid på både ansøgning og CV.

winther@mail.djh.dk

Tekst | Otto Lerche

TIP

Nu går båndudskriften som en leg



"Stop. Og så lige lidt tilbage. Hov, det var lidt for langt, frem igen." Båndudskrift kan let blive en forvirret spolen frem og tilbage, hvor du bruger længere tid på at cykle rundt i interviewet end på at skrive ned. Men nu kan du downloade et program, som - automatisk og pædagogisk - læser dit interview højt i det helt rigtige tempo. Programmet "SoundScriber" giver dig

mulighed for at afspille en Mp3-fil i den hastighed, du ønsker. Derudover kan den afspille din lyd som en "walk", hvilket vil sige, at programmet afspiller små bidder flere gange for derefter at gå frem i interviewet.

Det kunne eksempelvis lyde sådan:

"Jeg hedder Bo"; tre sekunders pause; "jeg hedder Bo"; tre

sekunders pause; "og jeg er 20 år gammel"; tre sekund...

Download

SoundScriber gratis på <http://www.lsa.umich.edu/eli/micase/soundscriber.html>

lerche@mail.djh.dk

Tekst | Marie Louise Siim Illustration | Mette Mørk

INSPIRATOR

Undgå sprogguirlander

I mere end 25 år har Peter Madsen sat standarden for danske tegneserieskabere.

Han har gennem tiden kastet sig over alt fra store filmprojekter og noveller til erotiske satirer og bibelske fortællinger og høstet utallige danske og internationale priser. Mest kendt er han for den humoristiske Valhalla-serie om de nordiske guder. Det er blevet til tolv af slagsen, og efterfølgeren, 'Balladen om Balder', udkommer i 2005.

Hvorfor er tegneserien dit foretrukne medie?

For mig handler det om at kunne udtrykke sig personligt, og så kan jeg godt lide de virkemidler, man anvender i tegneserien, hvor man har både billeder og skrift til rådighed. Det er ligesom den dobbeltheden, der fænger mig.

Der er fjernsynet også et fantastisk medie med kombinationen af billede og tekst. Men det foregår ofte i et tempo, hvor der ikke er plads til fordybelse. Og der har tegneserien det formål, frem for de flimrende billeder, at man kan dvæle ved den og bruge den tid på den, man har lyst til.

Jeg foretrækker at kunne fordybe mig i en fortælling, hvor jeg kan sidde i fred og ro og kontrollere processen, og dér er tegneserier ideelt for mig.

Hvad betyder sprog for dig?

Jeg er selvfølgelig primært tegner, men i en tegneserie betyder sproget også utrolig meget. Man kan ikke skille de to ting ad.

Det er spændende at skrive og så få det til at spille sammen med billederne.

Men det er også et vanskeligt sprog at have med at gøre. Det er en blanding mellem talesprog og skriftsprog med både replikker og korte, præcise sætninger. Det kræver meget arbejde at få det hele til at gå op i en højere enhed og få det formidlet korrekt.

Men når jeg skriver, tænker jeg for eksempel ikke i målgrupper. Den måde arbejder jeg ikke på. Skriver man til et fiktivt publikum, synes jeg, det mister sin personlighed. Så er det ikke længere min egen historie. Man må gerne bruge sine følelser og tilføre sit eget udtryk, men her er det samtidig vigtigt at kunne distancere sig. Ligesom når en skuespiller lever sig ind i sin rolle, men samtidig er i stand til at fortolke den udefra.

Man skal også kunne se tingene udefra og bedømme, om det formidles korrekt og selvfølgelig holde sig for øje, at der er folk, der skal læse det, man laver.

Hvor finder du inspiration?

I min opvækst var det meget de klassiske, europæiske tegneserier, der interesserede mig. Som alle andre læste jeg Anders And. Og så var der Tintin, Asterix og Lucky Luke. Siden har jeg været meget fascineret af belgiske Franquin, som har lavet Splint & Co. Danske Claus Deleuran er også fantastisk.

Jeg læser stadig selv mange tegneserier og synes, det er vigtigt at følge med i udviklingen og udvikle sit repertoire.

Men det er lige så vigtigt at læse bøger og se film og teater. At interessere sig for alle mulige andre udtryksformer. Det handler om hele tiden at få fornyet sit udtryk.

Hvilke elementer skal indgå i en god historie?

Jeg holder personligt af historier, der har flere lag; som på overfladen er enkle, men som så har en yderligere dybde.

For eksempel den dobbelthed, der bliver skabt, når billederne

belyser tekstens beskrivelser. Det er vigtigt.

Jeg kan godt lide historier, der ikke bare lukker og slukker, men som giver én mulighed for at gå tilbage og opdage nye ting. Historier hvor det ikke er nok at læse den første gang.

"Less is more" - det er den måde, jeg prøver at gøre det på. Jeg holder af enkeltheden og kan også godt lide de forfattere, som skriver enkelt. Hemmingway for eksempel, som har den der tilknappe stil. Det er jeg mere tilhænger af i stedet for en masse sprogguirlander.

Hvad har du lært undervejs?

Via mit arbejde med film, har jeg fået mindre respekt for den enkelte tegning og lært, at man aldrig skal stille sig tilfreds med første udkast. Det gælder i alle henseender.

I første omgang handler det om at få mosaikken lagt ned. At se på materialet som en helhed. Formen af de enkelte sten kan man



IT'S ALIVE | Peter Madsen i Kong Geirrøds billede

alltid ændre på senere hen.

Det er også vigtigt, når man først går i gang med produktet, at man forsøger at være åben i forhold til normerne. Indimellem skal man bryde med reglerne og sætte sig ud over dem. Mange gange kan man få noget virkelig godt ud af at gøre tingene anderledes. Som eksempel kan man arbejde med andre fortællertyper og virkemidler. Man kan gøre udtryksformen mere lyrisk eller ændre på rytmen i historien. Gør ikke altid som forventet, men eksperimenter og sørg for at udfordre dig selv.

siim@mail.djh.dk

Tekst | Anne Christensen og Marlene Boel Foto | Martin Stampe

STUDIERABAT

De skjulte studierabatter

Hiv studiekortet frem, for der er penge at spare i butikkerne i Århus. Man skal bare huske at spørge.

I Danmarks andenstørste studieby findes der masser af gode rabatordninger til de studerende. Alligevel ved de færreste, at de findes. Butikkerne skilte nemlig ikke med deres studierabatter, og det er ulovligt. En stikprøve blandt 30

butikker i Århus Centrum viser, at halvdelen ikke lever op til lovgivningen.

Interne rabatordninger

Hvis du mangler et kamera eller en ny rulle film, er der rabatter i

vente. Hos Photo Team på Frederiks Allé er der en intern ordning for DJH-studerende og andre udvalgte studier.

"Vi skilte ikke med rabatten, fordi vi ikke ønsker rabatordninger i det hele taget. Men de aftaler, vi har med nogle studier, er indgået for lang tid siden. Dem ændrer vi ikke på," siger førstemand Carsten Andersen.

Skræmmer kunder væk

Også hos de fleste boghandlere i Århus kan de studerende få rabatter. Men i vinduerne er der ingen rabatskilte. Hos Bog og Ide i Søndergade ønsker butiksindehaveren heller ikke nogen skiltning på trods af, at lovgivningen kræver det.

"Jeg er modstander af, at vi giver rabat til de studerende, da det kun er visse studier, som hører under vores ordning. En jordmoderstuderende har ikke

krav på den samme rabat som en journaliststuderende på grund af aftalerne mellem studierne og Bog og Ide. Så jeg kører kun med rabat af ren konkurrence til de andre butikker," forklarer Bertel Kjærulff.

Studerende mister penge

De studerende mister penge, fordi de ikke ved, hvor de kan kræve deres rabat. Det er kun få butikker, der vælger at informere kunderne om det via nettet eller i butikken. Gritt Munk fra Forbrugerrådet kender alt til problematikken.

"Loven, som butikkerne skal følge, er stjerneklar og let forståelig. Problemet er, at butikkerne ved, at det er temmelig upopulært, at kun visse dele af befolkningen får rabat, derfor skilte de ikke med det."

Ifølge Gritt Munk får butikkerne alt for frie tøjler. Der føres hverken opsyn eller kontrol med skiltning af butikkerne, og det går ud over forbrugerne.

Tabte forbrugere

Hos Forbrugerstyrelsen er man også klar over, at butikkerne ikke følger loven.

"Forbrugerne er temmelig

tabte i det her, fordi de selv skal være opmærksomme på, om de kan få studierabat. De er nødt til at spørge i butikken," siger Søren Iversen, der er specialkonsulent hos forbrugerombudsmanden.

Det er altså op til dig selv at spare de penge, du har krav på. På listen herunder er et udpluk af butikker, som har studie-rabat. Husk: Du skal bare spørge...

annec@mail.djh.dk
mab@mail.djh.dk

STUDIERABAT I ÅRHUS

Eksempler på butikker med skjult studierabat:

Nyt Syn, Frederiksgade
Stofa Net, Vestergade
Japan Photo, Ryesgade
Burger King, Banegårdspladsen
RisRas, Mejlsgade
RarBar, Jægergårdsgade
Avanti Pizzeria, Randersvej
Thiele, Immervad
ClubTan Solcenter, Thorvaldsensgade
Flügger Farver, Jens Baggesens Vej
Århus Politi, Ridderstræde (50 % på færdselsbøder)



Office line åbner ny Apple Proshop i Århus – kom og vær med!



Vi byder velkommen til en verden af cool Apple design og lækker digital livsstil:
Fredag den 8. oktober kl. 10.00.

Kom og oplev:

- Apples nye iMac G5
- Nye fladskærme
- Den hurtige Power Mac
- Ny AirPort Express
- iPod mini
- PowerBooks, iBooks, spil, tilbehør og meget meget mere.



iPod 20GB. Pris 2.199,-

TILBUDET GÆLDER KUN D. 8/10/04!



KUN PÅ ÅBNINGSDAGEN: Vi har fået et parti iPod mini til Danmark, som kun kan købes i butikken på åbningsdagen!
Pris 2.090,-

office line

DEN DIGITALE INTEGRATOR

Fredens Torv 2 • 8000 Århus C • Tlf: 70 21 53 50 • www.officeline.dk

DEBAT

Debat | Uwe Max Jensen, 1. semester

JOURNALISTIK OG HASH

Spliffer

Det er blevet mig bekendt, at der på Danmarks Journalisthøjskoles rustur har været talt om ikke alene et forbud mod hash-rygning, men også konsekvenser i form af at sætte eventuelle hash-rygere i en taxa til Århus, hvis forbuddet blev omtåget. For det første kunne man da sagtens forestille sig, at hash-rygerne var i besiddelse af så megen ryger-phi, at hash-rygningen ikke forulempede ikke-rygerne, og så var der vel ingen ko på isen. For der er vel ingen, der forestiller sig, at svage sjæle kan lokkes i fordærv på en uddannelse

for voksne mennesker. Der er altså alene tale om en form for konsensus-moralisme.

Det klæder ikke umiddelbart journalist-faget. Her må en vis åbenhed overfor anden social adfærd være tilsigtet.

Man kan selvfølgelig indvende, at hash-rygning er ulovligt (og i stigende grad under den siddende regering, hvor stoffet er blevet direkte stigmatiseret), men det bør ikke afholde den kritiske journalist fra at spørge til, om det er rimeligt, at det forholder sig sådan. I stedet vælger man blindt at gå

magtens ærinde og endda true sagesløse brugere med voldsomme selvopfundne sanktioner som en taxa-tur fra Kliplev til Århus.

I en tid, hvor der i journalist-faget råbes på ideer, og megen journalistik har karakter af lunken fadøl, kunne hash være et middel til at komme i åben modus og i kontakt med andre bevidsthedslag. Man skal i den forbindelse ikke glemme, at Bob Marley røg hash hver dag. Det forhindrede ikke manden i at udfolde sig kreativt, politisk og seksuelt. Det er vigtigt at fastholde opmærksomheden

på de positive sideeffekter, som hash-rygning er bærer af. Jokeren fra rap-gruppen, Den Gale Pose, er en fornem repræsentant for hash-rygning og dens medfølgende sproglige ud- og afvikling. Dan Turells excesser i den skrevne presse kunne være et andet eksempel på vellykket integration af skrift og hash.

Der er derfor al mulig grund til at holde ikke bare flaget, men også jointen, højt på næste semesters rustur.

uwemax@mail.djh.dk

Uwe Max Jensens fakta:

Uwe Max Jensen er studerende på 1. semester og stiftede første gang bekendtskab med hash, da han i følge med sin mor og far deltog i arrangementet "Grøn Jul" på Christiania i 70'erne. I dag er Uwe Max Jensen repræsentant for bevægelsen »Gratis hash«, en udbryderfraktion af "Fri hash".

"Gratis hash" støtter ikke bare en lovliggørelse af hash, men mener, at hash skal stilles gratis til rådighed for landets borgere som rekreativt middel.

Debat | Stine Schou, 1. semester

ÅNDSSVAGE SPORVEJE

Regionalracist

Århus er en dejlig by. Det er mit nye mantra. Ikke fordi jeg har én eneste forudsætning for at postulere det, for jeg har kun været her to gange før, men fordi jeg skal bo her i sammenlagt 30(!) måneder de næste 4 år.

Sætningen stammer fra mine kære kolleger, som jeg forlod på West Bronx for få uger siden. De ivrigste bidragydere til projekt 'gor Stine-tosen klar til Jylland' var neo-københavnere. Tilflytterne som mente, at hvis jeg fik gentaget sætningen tilstrækkeligt mange gange, ville den antage form af sandhed lige for øjnene af mig, og jeg ville se skønheden ved deres hjemland.

Lad mig straks slå én ting fast. Jeg har set skønheden. Århus er en dejlig by. Sød og hyggelig. Lige som min eks-svigermor. Det er ok,

når hun er der, men når hun er væk, savner jeg hende ikke. Der er sindssygt mange forskelle mellem Århus og den stad, jeg lige har forladt. Umuligt at runde dem alle her, men en enkelt klagesang fra en københavnersnude må der være plads til. En klagesang, som alle, der ikke er født med et århusiansk bus-gen må kunne identificere sig med. Here goes:

Hvad sker der liige med de busser der? Jeg fatter minus. Hvad er det for en toptjekket sporvognsfunktionær, der har besluttet, at stoppestederne skal stå som perler på en snor? Det er dårlig stil. Det store forkromede overblik er jo nærmest umuligt at indtage. Nej, lad os sende passagererne rundt fra pind til pind som en flok synshandicappede uden førerhunde. Frustrationerne over ikke at kunne finde den rigtige linje, der kører i

den rigtige retning når på højde med Det Gyldne Tårn i Tivoli, når jeg ikke ved, hvor fanden Trige ligger Nordpå? Eller er det mon syd for byen? På skiltet ved linie 7 står:

"Stoppestedet er flyttet til hjørnet af Banegårdspladsen og Park Alle" Fino. Kigger op der står Banegårdspladsen. Super. Rundt om hjørnet, kigger op der står Banegårdspladsen?! Jeg har aldrig før været i en by, hvor to gader, der krydser hinanden, hedder det samme. Jeg mærker, min indre regionalracistiske svinehund begynder at knurre. Det er for sort det her. Ikke for "såårt", men sort. Jeg ku bruge en tudekiks, for jeg har driblet rundt i over 10 minutter nu, men får hunden til at ligge helt stille ved at sende en sms til søster med de værste gloser over Århus Sporveje.

Så er jeg klar til at søge hjælp

hos en ældre, permanentet dame i billetlugen inde på banegården. "Hej. Jeg er temmelig grøn i denne her dejlige by og har lidt knas med at finde rundt i buslinjesystemet. Har I sådan en oversigt over stoppestederne her ved banegården?" Nope. Ingen lille, lækker lommeoversigt og heller ingen separate koreplaner. Kun én løsning. Den store, bibellignende koreplan, der er så tyk, at jeg mistænker den for at dække samtlige tog- bus- og færgeforbindelser i hele Jylland. Jeg gider ikke engang at spørge, hvad den koster. Den passer lissom ik i lommen, vel.

Jeg havnede i den rigtige bus, men mit liv ville være så meget nemmere med et lille liret kort over linjerne. For slet ikke at tale om, hvor topdollar, det ville være, hvis Århus Sporveje ville overgive sig. Please, lad os stige ind

forrest i bussen. Så ku jeg slippe for en gentagelse af min oplevelse forleden, hvor jeg slet ikke følte mig dummere end en 1/2 liter skummet. Pjat. Jeg skulle kun med et enkelt stop for at skifte til en anden bus. Bedst som jeg fodrer automaten med mine 17 kroner, viser maskinen sig som den, der bestemmer, og jeg skal starte forfra. Resultatet er, at jeg umuligt kan nå at købe min billet, løbe op i den anden ende af bussen og komme af ved mit destinations-stoppested. Argh! Det var da kun fordi min finaledestination den fredag hed CPH, at jeg kunne tøjle min indre hund. Jeg savner HUR.

Om jeg nogensinde kommer til at sige mit mantra og mene det? Jeg venter stadig.

stineschou@mail.djh.dk

DEBATINDLÆG

Levering

Alle indlæg sendes til ib@mail.djh.dk i Word .doc eller .rtf-format. Husk rubrik, fulde navn, semester / stilling og e-mail-adresse i dokumentet.

Omfang

For indlæg og svar gælder det, at de maksimalt må fylde 2500 anslag (inkl. mellemrum), og hvis debatten strækker sig over flere numre maksimalt 1600 anslag.

Redigering

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og korte i indlæg. Desuden at vælge indlæg fra, såfremt der ikke er plads til alle indkomne. Alle indlæg vil dog blive offentliggjort på iBunker.dk, når sitet kommer i funktion.

Klummen

er på maksimalt 4500 anslag. Kontakt redaktionen.

Deadline

for indlæg til november-udgaven af Illustreret Bunker er 28. oktober.

Fodbolden ruller på DJH

Lumske huller, tankevækkende tacklinger, succesfulde sukkerbalder og mageløse mål. Disse herligheder byder en kamp med DJHs fodboldhold FC Åben Modus på. Og når hold som FC Leo, Grejbse (Esbjerg bagfra!) og Tyrkisk Kulturforening går på banen, er seriositeten slet ikke til at tage fejl af.

Åben Modus har to målsætninger for sæsonen. Den ene forsøger spillerne at nå i efterårets sidste kampe: At rykke op. Lige nu ligger Modus på en 4. plads, hvilket er ét trin for langt nede til at nå oprykningen. Men der er tre kampe tilbage til at lave om på den stilling.

Holdets anden målsætning er nået for længst. For det er blot at have det sjovt. Det foregår blandt andet på holdets mailingliste

tilmelding foregår ved at sende en mail til fodboldklubben-feed@mail.djh.dk. Her kommer trænings- og kamptidspunkter, men også kritiske indlæg og kom-

mentarer fra diverse spilleragenter.

Nye sokker

To store nyheder tales der meget om i klubben. Den første er, at der tilsyneladende er mange nye spillere på vej. Det er vigtigt for klubben, da grundstammen på holdet lige nu udgøres af 3. semester-studerende. Og efter den kommende panikdag er der mange af dem, der for en tid er tabte for holdet.

En anden nyhed vil gøre livet nemmere for de til tider klatøjede Modus-spillere. Klubbens træner Don Johansen bekræfter rygterne om, at nye strømper er på vej.

Beslutningen er taget. Fra nu vil man på holdet ikke kunne opdrive én eneste sok med hul i hælen.

Datoen for afslutningsfesten vil festudvalget snart fastlægge. Og der skulle gerne være en oprykning at fejre.

cosedis@mail.djh.dk



FO'BOL | FC Åben Modus' holdopstilling maj '04 - dengang sokkerne var nye.

B.T.

Åbent Hus

Kom til Åbent Hus fredag den 15. oktober kl. 11.00 i uge 42 på **B.T.**

B.T. er midt i en af de største omlægninger af bladet i nyere tid. Målet er skabe det, vi selv kalder en **Begavet Tabloid**. Begavet fordi vi behandler alle de emner, som er relevante for en almindelig dansk familie. Tabloid fordi vi formidler skarpt og underholdende.

Opfatter du morgenaviserne som kedelige og den traditionelle tabloidavis som useriøs og plat, så skal du søge **B.T.** Her vil du få chancen for at være med på det hold, som udvikler en helt ny type tabloidavis i Danmark. Oveni at vi vil lære dig at skrive til en **Begavet Tabloid**, så vil du også som led i vores løbende strategiarbejde få en forståelse for målgrupper, og hvordan man skriver til dem, og ikke mindst hvordan man bruger målgruppeforståelsen i det daglige journalistiske arbejde.

Ud over dagens nyhedsstrøm satser **B.T.** derfor på egen opdyrkede sager indenfor de kerneområder, som interesserer vores læsere: Nyheder, kriminalsager, embedsmisbrug, den populære kultur, politik der betyder noget for den almindelige borger, livsstil, de kendte og sporten.

Kom og hør Arne Ullums foredrag om B.T.s redaktionelle strategi. Tilmelding til: Sekretær Kirsten Thustrup, kit@bt.dk

Med venlig hilsen
Arne Ullum
Ansvarshavende chefredaktør

B.T. A/S
Kristen Bernikows Gade 6
Postboks 200
1006 København K
Telefon: 33 75 75 33

Debat | Jacob Bang Korsholm, 3. semester

KLUMME

Anders eller statsministeren i Frøberts?

Anders Fogh Rasmussens besøg på Danmarks Journalisthøjskole set fra venstrefløj i Frøberts Auditorium; helt derude hvor det både var svært at se manden og logikken i alle mandens argumenter.

Hvis statsministeren eller bare Anders, som han blev benævnt i introduktionen, inden han blev kaldt De i et spørgsmål, hvilket gjorde ham helt forvirret, med mindre det var essensen i spørgsmålet, der forårsagede et hvabehar, og nu er denne sætning ved at blive en anelse for lang, men altså hvis han havde sagt: "Vi har ikke skåret i kampen mod terror. Se bare, der er kommet 13.000 flere terrorister", så ville det have været en slags sandhed med underliggende og oversete modstridende kendsgerninger.

Nu bekendte den liberale leder og minimalstatsfortaler i stedet, at der i hans embedsperiode er blevet ansat 13.000 flere i den offentlige sektor - og dermed skulle den store fokus på nedskæringer være ugyldiggjort.

Det var sådan, det sluttede. Han svarede på det spørgsmål, han selv havde stillet i starten som ende på sin indledende tale. Heri gav pressens minister medierne en opfordring til, ikke bare at se kritisk på politikerne, men også på sig selv. Medierne må ikke være talerør for hylekor, der påstår, at 200.000 danske børn er fattige, og at der bliver sparet på områder i det offentlige med alvorlige følger og andre fremførte uhyrligheder.

Han må have ret. Det er nok medierne, der er for kritiske, for Anders og hans tropper er der ikke noget i vejen med. Det lød nærmest som om, at han var gået i krig i Irak med et nobelt ønske om at skabe en bedre verden. Det var sikkert med samme mål for øje, at hans regering og støttende præstestyre valgte at skære i ulands- og miljøbistanden.

I en dejlig dunst kunne man i en time sidde og svede og beundre alle de medstuderende, der i en umanerligt propfuld sal turde stille spørgsmål frit fra leveren og hjertet og for sjældent fra hjernen at domme efter de hovedrystende bevægelser på den underviser, der udvandrede, før seancen var slut.

Imens stod en alvorligt udseende herre til højre for statsministeren og skulede ud mod publikum. Han må have været en vaskeægte bodyguard, der holdt øje med folk med mistænkeligt mange malerbøtter på bordet foran sig, hvilket var en væsentlig opgave, for statsministeren havde en hvid skjorte på. Anders Fogh Rasmussens ansigtsfarve lod derimod til at blive røderød i rent raseri over, at han skulle svare på, hvorfor det er i orden, at Israel bryder FN-resolutioner uden at møde samme konsekvens, som den Irak fik at føle. Pointen i hans svar var vist, at dem der klappede af et sådant spørgsmål var dumme, og at man slet ikke kan sammenligne et demokrati som Israels med et diktatur som Saddam Husseins. Altså jo mere demokratisk et land er, des mere acceptabelt er det at bryde FN's demokratiske vedtagne resolutioner.

Han kunne ikke give en dato til en arbejdsom pige, der ville vide, hvornår studerende må tjene mere uden at blive trukket i SU. Til gengæld havde han en løsning på problemet med finansiering af velfærdsstaten med den stigende andel af ældre i befolkningen. Der skal 50-60.000 flere i arbejde, og det kan blive indvandrere, for alt for mange af dem arbejder ikke i dag. Han svarede aldrig på det opfølgende spørgsmål: "Hvis der nu er 50-60.000 arbejdsmarkedsparete indvandrere om et år, hvor skal det tilsvarende antal arbejdspladser så komme fra?", for det nåede ikke at blive stillet, inden det hele var slut.

Vi har en statsminister, der tidligere på året satte et varmt politisk emne på dagsordenen med en udtalelse, som han gjorde politisk uforpligtende ved at hævde, at han udtalte sig som privatperson og menigt folkekirkemedlem i stedet for som statsminister. Vi fandt aldrig ud af, hvilken rolle han bestred hin septemberdag i Frøberts. Og vi fandt heller ikke ud af, om pressens minister vil acceptere, at journalister påtager sig dobbeltroller og forsvarer et uetisk eller tåbeligt spørgsmål med, at det var stillet som privatperson og ikke som journalist.

Javel, hr. statsminister, vi skal se kritisk på os selv. En klog og rigtig opfordring. Gælder den også for dig?

jacobbb@mail.djh.dk

Debat | David Tarp, 1. sem.

ORDSTYRER-VÆLDE

Hvad sker der?

Jeg ved det ikke, men jeg håber, at jeg ikke var den eneste, der havde en rigtig grim smag i munden efter Anders Fogh Rasmussens besøg på skolen. Med spørgsmål som:

"Hvordan synes du selv, det går i Irak?" efterfulgt af bragende bifald fra salen, og som:

"På en skala fra 1 til 10, hvordan vurderer du så din mulighed for at vinde næste valg?"

Helt ærligt vi skal forestille at være fremtidens journalister, så kan man da ikke stille sådanne

latterlige spørgsmål!

Men jeg synes egentlig ikke, at spørgsmålene var de værste. Ordstyrerens politiske kommentarer, om blandt andet de 600.000 kroner skolen er blevet skåret, hører ingen steder hjemme, når man er neutral ordstyrer. Nu ved jeg selvfølgelig ikke, hvilken politisk interesse Jan Dyberg har. Men et ret kvalificeret gæt ville være; alt andet end Venstre. Det lykkedes Jan Dyberg at holde snakken om Irak og FN-resolutionerne i gang i en halv time. De samme spørgsmål

svirrede igennem luften.

Hvad med at vi næste gang, der kommer en politiker, får en ordstyrer, der rent faktisk er i stand til at styre ordet, så vi får en varieret debat. Jeg tror, der var mange af os, der gerne ville have diskuteret emner som SU, pressens fremtid og hvilken vej, vores velfærdssamfund skal bevæge sig. Men det blev der desværre overhovedet ikke tid til.

dtarp@djh.mail.dk

Svar | Jan Dyberg, lektor, journalist, DJH

JOURNALISTISK MODSPIL

Svar: Hvad sker der?

David Tarp kritiserer den måde, jeg forvaltede rollen som ordstyrer i forbindelse med Anders Fogh Rasmussens besøg på DJH i september. Og det er han naturligvis i sin gode ret til. Men jeg ser mig nødsaget til at rette et par misforståelser eller fejlkonklusioner i indlægget.

»Det lykkedes Jan Dyberg at holde snakken om Irak og FN-resolutionerne i gang i en halv time«, skriver David blandt andet. Nu er det jo ikke mig, der stiller spørgsmålene, så det er svært for mig at »holde snakken i gang«. Og jeg har også svært ved at se, hvordan jeg kan gøres ansvarlig for indholdet eller kvaliteten af spørgsmålene. Men nu handlede nogle af de første spørgsmål om netop Irak, FN-resolutioner og den fra Cuba hjemvendte ex-fange. Og for at vi ikke skulle zigzagge fra emne til emne, spørgs-

mål efter spørgsmål, forsøgte jeg at bidrage til, at vi så vidt muligt afsluttede ét emne, før vi gik videre til næste. Og det var sådan set undertegnede, der lukkede for flere spørgsmål inden for disse emner på trods af, at mange flere stadig markerede, at de gerne ville på banen.

Jeg kan til gengæld sagtens forstå Davids frustration over, at der langt fra blev tid til alle spørgsmål. For der var mange på listen, da vi måtte afbryde, fordi Fogh skulle videre i sit program. Og det var da skide ærgerligt. Men det har jeg nu også svært ved at se, at jeg har ansvaret for.

Nå, og endelig så kritiserer David også mine "politiske kommentarer" om nedskæringer på DJH og mener, at jeg skulle være farvet af politisk tilhørsforhold. Jeg har svært ved at se, at det skulle være politisk farvet at komme

med en oplysning om, at skolen bliver beskåret med 600.000 kr umiddelbart efter, at en politiker (uanset farve) har omtalt de mange ressourcer, som han/hun har afsat til netop undervisningssektoren. Det er et journalistisk modspil, som enhver politiker kan forvente at møde - uanset partifarve hos både politiker og journalist. I værste fald var den oplysning først kommet frem efter Foghs besøg, og det ville da være uheldigt, hvis statsministeren ikke fik lov at forholde sig til det faktum. Men, altså, hvis det var det, som du, David, ville have stillet spørgsmål om, skal jeg være den første til at undskylde, hvis jeg tog ordet ud af munden på dig. Det ville naturligvis have været særdeles relevant om det spørgsmål, eller den oplysning var kommet fra en studerende.

jd@mail.djh.dk

Debat | T. Kaare Smith, 3. sem.

VELKOMST

Til de nystartede fotojournalister

Kære nystartede fotojournalister,

Velkommen på Danmarks fedeste uddannelse! I er nu halvvejs på Den Gode Historie, hvor I skal lære vinkling, coaching, at finde den gode historie og alskens andre journalistiske discipliner. Alt er nyt og spændende, men kameraet ligger i tasken og føler sig ensomt. Fotojournalist? Ikke det første halve år.

Men bare rolig. Selvom andet semester synes lige så fjernt som praktikpladsen på Politiken, vil kærligheden genopstå. Tro mig, jeg har selv været der. I tredje semesters lys, klart som flashens 5300 kelvingrader, synes første semesters endeløse rækker af skriveovelser og forelæsninger på behagelig afstand.

Vores uddannelse starter først for alvor på andet semester, og jeg mener, der er et problem i strukturen af første semester for

os fotojournalister. Den Gode Historie er et vigtigt forløb, og det er helt klart også det sjoveste på hele uddannelsen. Derefter går det dog ned ad bakke. Jeg erindrer mest tiden mellem Den Gode Historie afslutning og andet semesters start som en grå masse, hvor det største spørgsmål i mit hoved var: "Hvad skal jeg bruge det her til?"

Gør samfundsfag, medieteorier og research os til bedre fotografer? Måske, måske ikke. Jeg efterlyser blot en kritisk stillingtagen til, hvorfor vi skal følge journalisternes spor slavisk, når der er så rige lejligheder til at inddrage noget fagrelevant undervisning. Hvorfor ikke indføre enkelte fotoopgaver på Den Gode Historie, hvor der er så mange opgaver med åbenlyse billedmuligheder? Hvorfor ikke lave et portræt af erfaringspersonen på interviewforløbet? Måske kunne vores ærede fotoundervisere oven i købet finde tid til at

evaluere disse billeder og på den måde skabe en følelse af, at vi hører til et sted.

Endnu engang: Velkommen på Danmarks fedeste uddannelse, men væbn jer med tålmodighed. Den starter nemlig først for alvor om et halvt år.

smith@mail.djh.dk

Debat | Kim Minke, rektor

EVALUERING & SAMFUNDSFAG #1

Under lavmålet

Jeg blander mig ikke i redigeringen af Illustreret Bunker. Det er en fri og uafhængig avis, som laves af en selvbestaltet redaktionsgruppe blandt højskolens yngste studerende. Normalt skriver jeg heller ikke læserbreve til bladet, fordi der ryger en finke eller to af panden, eller en artikel ikke lever op til den standard, DJH i øvrigt står for. Men septemhernummeret er alligevel så groft, at jeg bliver nødt til det denne gang. Nogle af artiklerne og specielt lederen har karakter af et forsøg på karaktermord på en tidligere og en nuværende samfundsfagsunderviser. En tidligere lektor i samfundsfag

på DJH beskrives på den måde, at han "efterlod den rygende lort i hast og vrede." Nej, han rejste efter i god tid at have varslet sin opsigelse og efter 6 år til en anden interessant stilling og med oprigtigt varme ord til og om DJH og efter at have forbedret undervisningen over en bred front. Jeg ved ikke, hvor I har samlet det andet op. Samme sted som jeres sprogbrug, formoder jeg.

En af de nuværende undervisere, Flemming Svith, får samme behandling. Selv om Bunkerens skribent påstår, han har gennemset evalueringerne, mener han ikke

den generelle vurdering af underviseren som kompetent, engageret og velforberedt skal refereres. I stedet kaster han sig over et forsøg med et fjernundervisningsmodul, som han nedgør på kryds og tværs. Jeg forstår godt, man ikke kan vise proportionssans, når hensigten er at være ondskabsfuld, men alligevel.

Gennemførelsen og afreporteringen af den undersøgelse, IB har lavet om de studerendes viden om samfundet, viser, at der i høj grad er brug for den undervisning, Flemming står for. Flemming er, som mange i mediebranchen ved,

en efterspurgt oplægsholder også internationalt om brug af statistik og samfundsvidenskabelig metode i journalistik.

Bunkerens artikel om DJHs evalueringssystem rummede en interessant henvisning til, hvor vi kunne lære at blive bedre: Copenhagen Business School, hvor evalueringen af tusindvis af forløb hvert år med 20.000 studerende efter Bunkerens beskrivelse foregår uden at underviserne er med i processen. Jeg mailede til den citerede medarbejder på CBS for at spørge, om vi måtte komme på besøg og få en introduktion. Vi kan bestemt

sikkert lære noget på CBS, men ikke det, Bunkerens skriver. Som man næsten kan sige sig selv, er det ikke en central enhed på CBS, der uden undervisernes involvering laver evalueringerne af de mange undervisningsforløb. For det andet betoner CBS medarbejderen det, som Bunkerens ikke har fattet, at et evalueringssystem ikke i første række er et kontrolsystem, men har en række andre formål, der samlet set skal bidrage til at forbedre undervisningen fra gang til gang. Det er også sådan, vi ser evaluering på DJH.

km@mail.djh.dk

Debat | Flemming Svith

Illustreret Bunker har udspillet sin rolle i denne omgang

Jeg har undret mig over lederen og artiklen om evalueringen i Illustreret Bunker. I første omgang blev jeg gal, mægt til personlige angreb, så blev jeg skuffet på uddannelsens vegne, mægt til elendig journalistik. Senere har jeg forsøgt at forstå, hvordan det kunne gå så galt.

Ans. redaktør Peter Hammer har svaret på kritik fra researchlærer på DJH, Jan Dyberg. Her fremfører Peter Hammer, at

"Det er vores oprigtige ønske at få sat gang i en konstruktiv debat om

evalueringssystemet og samfundsfag, og vores opfattelse var og er, at man må råbe højt for at blive hørt helt op på 400-gangen og af de studerende.

Blandt andet fordi folk er blevet vant til en tandløs Illustreret Bunker.

Det var et bevidst valg, at lederen skulle være sarkastisk og hård, og dermed fremstår den som et polemisk indlæg."

Peter Hammer demonstrerer en åbenlys mangel på viden om, hvad der foregår på DJH. Der er allerede en konstruktiv debat

om evaluering. Der er også en debat om samfundsfag på DJH og mellem DJH og de andre journalistuddannelser. En debat som Illustreret Bunker ikke har interesseret sig for og ikke har bidraget til med sin leder og sine artikler. Kritisk debatskabende journalistik bygger på research, så indholdet i historierne er rigtigt, og den lader relevante parter komme til orde om det væsentlige. Det er ikke sket i Illustreret Bunker.

Hvorfor stillede Illustreret Bunker ikke spørgsmål om, hvad DJH gør i forhold til evalueringsskema-

tens anbefalinger om at integrere akademiske og journalistiske elementer? Hvorfor har Illustreret Bunker ikke stillet relevante spørgsmål om, hvad der sker med samfundsfagsundervisningen på DJH? Hvorfor har Illustreret Bunker ikke stillet Kim Minke, eller studienævnets formand Lars Bjerg eller andre i skolens reformudvalg, herunder undertegnede relevante spørgsmål.

Illustreret Bunker har tydeligvis misforstået, hvad kritisk journalistik er. Illustreret Bunker har valgt sine venner og fjender. Fjender

bliver kritiseret, mens venner får medløb.

Kritisk journalistisk handler ikke om at kritisere, men om at underlægge udsagn og påstande, fakta og handlinger en kritisk vurdering og analyse.

Hvorfor har Illustreret Bunker ikke stillet kritiske spørgsmål til strukturen på samfundsfag, den håbløse opbygning af samfundsfag på 2. semester, den manglende sammenhæng mellem undervisning og eksamen, den forkerte placering i forhold til research 2. ►

Debat | Lars Bjerg, formand for studienævnet

Føj for den leder

"Man behøver ikke altid vide noget for at have en mening", sagde en svensk gymnasieelev til Politiken i en artikel om svenskeres holdning til Danmark.

Men af en lederartikel må man kunne forvente holdninger, der bygger på en bare nogenlunde kvalificeret analyse af bare nogenlunde sikre kendsgerninger. Ellers er det mundsvæjr.

Sidste nummers leder med titlen (d-)evaluering er ikke bare mundsvæjr, det er dårlig ånde. Der er så mange store og små fejl, pakket ind i så meget tendentiøst og ondskindet vrøvl, at den burde indrammes og hænges på Pressemuseet. Problemet er, at enkelte læsere måske tror på det, der står...

Dumme fejl

Fra en ende af:

Det er ledelsen og studenterrepræsentanter på DJH, der i skøn samdrægtighed har fortalt Evalueringsinstituttet, at vidensfagene skal styrkes. Det gjorde vi i vores oplæg til deres evaluering, kaldet selvevalueringsskemaet. Og det har de så skrevet i deres evalueringsskema, at de er enige i. Det

er altså lodret forkert, at vi først nu 'skifter holdning' efter kritik fra Evalueringsinstituttet.

Vidensfag er mere end samfundsfag. Det er også mediejuris og medieteorier og fagspecialer. Det ved lederskribenten åbenbart ikke.

Vi har ikke solgt Krause-Kjær til SDU for Roger Buch. Roger skrev kontrakt i marts, Krause sagde op 1. juni.

Den forrige samfundsfagskoordinator rejste ikke i vrede. I så fald skjulte han det i al fald ualmindeligt godt. Ingen har 'narret' Flemming Svith til at tage et vikariat.

At meget få gennemførte et fjernundervisningsprojekt i samfundsfag er vel ikke noget bevis på, at Flemming Svith har begået en 'fadæse'. Hvis man aldrig tør prøve noget nyt af frygt for, at det ikke straks slår an hos masserne, har man da for alvor et problem.

Og så skylder lederskribenten at bevise, at Svith har fusket med sammenskrivningen af evalueringerne. For det er, hvad vedkommende insinuerer, når der først står, at man ved at bladde stakken igennem støder på så hård kritik, at det er til at græde over - og at

studienævnet og ledelsen 'blot lader dette passere' - og dernæst at 'sagen er den, at underviserne selv sammenfatter evalueringerne og dermed har alle muligheder for at moderere eller udelade udfald mod undervisningen, før sammenskrivningen skal afleveres til studienævnet'.

Bredsidens

I det omfang lederen overhovedet bygger på andet end den farlige cocktail af uvidenhed og kamplyst, er det artiklen i samme nummer med overskriften 'Bredside mod DJHs evalueringssystem'. Så med afsæt i dens fejl og mangler (se også indlæg fra Kim Minke) vil vi benytte anledningen til at fortælle om arbejdet med at forbedre systemet.

I bunden af artiklen står en tidslinje, der hævder at vise, hvad der har været af kritik og problemer med evaluering siden 2000. Tre gange er det anført, at jeg som formand for studienævnet har lovet at se på en given kritik - og så ikke mere. Der står ikke, at jeg ikke har gjort noget ved det. Der står bare en ny kritik.

Men læseren kan ikke få andet indtryk end at jeg ikke har gjort noget.

Sandheden er, at vi i studienævnet har arbejdet intenst og seriøst for at forbedre evalueringen. Studenterrepræsentanter og lærersiden har været næsten 100 procent enige hele vejen igennem. Vi har undervejs haft hjælp fra kloge folk udefra - og vi er nået ret langt. Vi har lavet vejledninger og standardiseringer og elektronisk evaluering og opfølgingsprocedurer. Vi har også været omkring frygten for, at de studerende ikke tør være kritiske... og så selvfølgelig sikkerheden i sammenskrivningerne. Lige nu er vi på vej med en ny elektronisk form. Men vi ved også, at den perfekte løsning ikke findes.

Artiklen reducerer problemet med evaluering til et spørgsmål om, hvem der formulerer de spørgsmål, der skal svares på og bagefter sammenfatter svarene. Var det bare så nemt...

Hvad måler vi

Problemet er ikke så meget egen formulering som den rette

formulering. Den, der sikrer, at det faktisk er kvaliteten af undervisningen, man måler på, og ikke bare en diffus veltilpashed hos de studerende - måske fordi de aldrig blev udfordret, bragt ud af fatning, presset. Eller omvendt, en diffus utilfredshed, som måske i virkeligheden handler om, at de aldrig fik læst det, de skulle, eller at en opgave af tilfældige grunde ikke lykkedes for dem, eller at de fandt en i øvrigt kompetent oplægsholder 'kedelig'. Fordi underholdningsværdien er blevet et alt for stort succeskriterium. Vi har prøvet at dreje spørgsmålene mere tydeligt over mod, om de enkelte elementer i et forløb har været velegnede midler til at nå forløbets mål - snarere end om læreren var go' og rar - men mange studerende har tilsyneladende meget svært ved at abstrahere fra, om det faktisk lykkedes for dem at få læst, få fat i en god kilde, komme omkring en skriveblokering og så videre. Det er slet ikke sjældent at se en studerende give 2 med den begrundelse, at guldilden brændte ham af... Eller: 'Jeg har virkelig lært en masse! ►

Svar | Asger Juhl, skribent

EVALUERING

Min artikel "Bredside til DJHs evalueringssystem" i forrige udgave af IB har været kritiseret voldsomt (læs andre debatindlæg). Noget af kritikken er berettiget, andet er ikke.

Generelt kritiserer man, at jeg kun behandler et ud af tre formål med evalueringssystemet: kontrollformålet. Korrekt, men den tredjedel af systemet har også betydning. Det burde være nævnt i artiklen, at kontroldelen kun er én del af systemet, men det gør ikke historien uvæsentlig. Historien holder.

Kim Minke skriver, at jeg ikke har forstået, hvad min kilde fra CBS sagde. Anklagen vakte min forundring, og jeg har efterfølgende ringet til kilden, som

sagde, at min udlægning var rigtig, bortset fra jeg skulle have præciseret, at hans udtalelser kun omhandler evalueringssystemets kontrollfunktion.

Kilden mente ikke, at jeg havde opfattet CBS's struktur forkert. Det skriver Kim Minke ellers.

Lars Bjerg skriver, at tidslinien under min artikel var misvisende. Linien viser den kritik, der gennem årene har ramt dele af evalueringssystemet.

Pointen med tidslinien var at vise det problematiske i, at underviserne selv står for at administrere evalueringen af egen undervisning.

Jeg burde have hørt Lars Bjergs

side af sagen, fordi kritikken blandt andet er møntet på ham. Jeg burde også have undersøgt bedre, om lignende situationer kunne forekomme i det nuværende evalueringssystem.

Jeg mener, min artikel har bevirket, at debatten om evalueringerne er nået ud til de studerende på DJH med disse debatindlæg.

Desuden har artiklen haft en anden positiv effekt. Studienævnet har nemlig bedt Flemming Svith om at aflevere en vurdering af fjernundervisningsforløbet til nævnet. Mon man overhovedet var blevet opmærksom på problematikken, havde det ikke været for artiklen?

juhl@mail.djh.dk

EVALUERING & SAMFUNDSFAG #2

Og der kan sikkert stilles andre relevante spørgsmål.

Hvorfor er undertegnede kun blevet stillet spørgsmål om et meget lille hjørne af samfundsfagsundervisningen, som handlede om, hvorvidt studienævnet var informeret om en evaluering af to dages undervisning?

Illustreret Bunker er næppe interesseret i en konstruktiv debat, fordi Illustreret Bunker ved Peter Hammer og Asger Juhl alene har haft til formål at tjene forargelsens og ikke forståelsens sag. Dertil

kommer, at de måske også mangler kundskaberne til at lave god journalistik.

Men hvorfor det kunne så gå galt for dem, har jeg ikke kunnet finde ud af. En forklaring kan dog være, at de er kommet til at overføre deres personligt negative oplevelser med samfundsfag til resten af de studerende. Hvilket næppe behøver blive understreget som en helt uacceptabel metode i journalistikken og i samfundsvidenskaben.

For særligt interesserede i fakta

om Metode og statistikundervisning og herunder fjernundervisning henviser jeg til en redegørelse, som jeg har lavet til Studienævnet, og til evalueringen af efterårets Metode og statistikundervisning, som også er afleveret til studienævnet. Heraf fremgår det, at alle dele af Metode og statistikundervisningen, herunder fjernundervisning, ligger på et godkendt niveau.

flemming.svith@dicar.dk

EVALUERING & SAMFUNDSFAG #3

Men lokalet er for lille. Eller...men forløbet burde have ligget på et andet tidspunkt.

Omvendt har en studerende givet 5 til en oplægsholder med den begrundelse, at hun havde en god rovl!

Det her er bare en nogtern konstatering af, at selv nok så gennemtænkte spørgsmål ikke altid giver kvalificerede svar.

De studerendes evalueringer er et middel til at udvikle og kontrollere kvaliteten af undervisningen. Men det er ikke og kan aldrig blive den endegyldige målestok. Forbrugertilfredshed her og nu er skam et vigtigt indicium, men aldrig det altafgørende kriterium for kvalitet. (Eksamen er en anden målestok. Tilbage melding fra praktiksteder og arbejdssteder er endnu en. Lærernes indbyrdes diskussion af pædagogik og progression og sammenhæng tæller også.)

Evalueringen er først og fremmest en feedback til læreren. Hvad synes de studerende virkede, og hvordan synes de, det kan forbedres. Den kan læreren smage på og tygge på, men han behøver ikke

sluge den råt. Til en vis grænse har han retten til at vide bedre. Og så er det organisationens mulighed for at få indsigt i, om et forløb eller en lærer er ved at køre skævt og så gribe ind.

Der bliver grebet ind. Men det er jo i sagens natur ikke noget, der foregår offentligt, og det er vel derfor, myten om at evalueringer aldrig får konsekvens, flourer så livligt.

Og læreren, der fastholder sin ret til at vide bedre, har pligt til at argumentere for, hvorfor han ikke vil rette ind efter de studerendes kritik.

Men kritik af et enkelt mindre element i et i øvrigt godt bedomt forløb fører ikke nødvendigvis til, at studienævnet føler sig kaldet til at skride ind. Her stoler vi på lærerens faglige og pædagogiske dommekraft.

Det er rigtigt, at hver enkelt lærer selv skriver konklusionen på evalueringen.

Men koordinatorene på de enkelte fagområder har ansvar for at sikre, at konklusionen er dækkende. Og hver eneste studerende har ret til at deltage i sammen-

skrivningen. Og der er fri adgang til aktindsigt i alle bunker.

Der har været en sag om bortkomne evalueringsskemaer og den førte omgående til en ændret procedure. Der har aldrig været en sag om misvisende sammenskrivninger.

På vegne af et enigt studienævn (fire studenterrepræsentanter og fire lærerrepræsentanter),

Lars Bjerg, formand

lb@djh.dk
studienaeavn@djh.dk

PS:

Studienævnet har bedt Flemming Svith give sin vurdering af fjernundervisningen herunder hvorfor så få deltog og hvad der kan gøres.

Men vi understreger, at der ikke ligger nogen kritik af Flemmings dispositioner i vores anmodning.

Svar | Peter Hammer, ansv. redaktør EVALUERING & SAMFUNDSFAG

Svar til Kim Minke, evaluering & samfundsfag #1

Vi har naturligvis ikke forsøgt karaktermord på hverken Flemming Svith eller Jens Henrik Haahr. Jeg må dog med det samme rette en uforbeholden undskyldning til sidstnævnte og DJH, for den sags skyld for at påstå, at han forlod DJH "i hast og vrede". Trods det, at vi har hørt netop den version flere gange uafhængigt, må jeg erkende, at vi løb med en halv vind, og det beklager vi.

Jeg er ganske enig i, at der er brug for den undervisning, som Flemming Svith står for. Jeg mener dog ikke, at han med fjernundervisningsforløbet når så meget længere end til de gode hensigter. Grundlaget for vores kritik var Flemming Sviths gentagelse af et forløb, som helt åbenlyst ikke fungerede på forårssemestret. Uanset at Svith i øvrigt har fået pæne ord med på vejen i evalueringerne, mener jeg, at det er dårlig forvaltning af en i forvejen trængt undervisning.

Jeg og redaktionen hverken tror eller påstår, at eneformålet med evalueringerne er kontrol af lærerne. Men det er dog ét af formålene - og ikke uvæsentligt i en sag som denne. Læs ydermere Asger Juhls svar her på siden.

Svar til Flemming Svith, evaluering & samfundsfag #2

Jeg var under det indtryk, at min korrespondance med Jan Dyberg var med - Jan Dyberg, men vi kan for min skyld godt diskutere den meningsudveksling frem for at have én om IB's kritik af Flemming Sviths undervisning.

Citatet fra mit svar til Dyberg er taget ud af en sammenhæng. Jeg er ikke i tvivl om, at evaluering og samfundsfag debatteres på DJH. Det, som vi med hele temaet, lederen og artiklen om evalueringssystemet forsøgte, var dels at markere en ny kurs, der er tættere på DJHs studerende end nogle tidligere redaktioners "featureprægede (...) alt-andet-end-djh-stof," som Jan Dyberg formulerer det; dels at give debatten et skub ud over rampen, så den ikke kun høres hver for sig på 400-gangen og i fredagsbaren. Det mener jeg har været et problem.

Artiklerne side syv med Lars Bjerg og side fem om Roger Buch svarer på en god del af de i øvrigt interessante spørgsmål, som Flemming Svith efterlyser. Og med september-nummeret har vi altså ikke lukket emnet samfundsfag. Eller evalueringer, for den sags skyld.

At Asger Juhl og undertegnede kun skulle have til formål at tjene forargelsens sag har jeg svært ved at se. Er at påpege et problem og lade alle parter blive hørt at tjene forargelsens sag? For så vakler mit journalistiske verdensbillede. Svith fik i øvrigt artiklen om evalueringssystemet til gennemlæsning flere gange, hvorefter hans indsigelser blev rettet (bl.a. havde han i første omgang fortalt, at kun ti studerende havde gennemført fjernundervisningen, hvor det i virkeligheden var 17). I øvrigt synes jeg, det er modigt at antyde, at vi mangler kundskaberne til at lave god journalistik. Hvis det var tilfældet, ville undervisningen på DJH først have et problem.

Jeg kan kun erklære mig uenig i Flemming Sviths påstand om, at Illustreret Bunker skulle have misforstået begrebet 'kritisk journalistik'. Jeg vil nærmere tro, at Flemming Svith har misforstået Illustreret Bunkers intentioner, og jeg synes i øvrigt, at han overdramatiserer. Er du, Flemming Svith, vores fjende?

Svar til Lars Bjerg, evaluering & samfundsfag #3

Man skal altid vide noget for at have en mening. Hvor stor viden man skal demonstrere for at have lov til at have en mening er en anden sag, og jeg er ikke sikker på, om Lars Bjerg og jeg kan blive enige om det på den begrænsede plads her.

Lars Bjerg benytter lejligheden til at klippe sidste måneds leder i småstykker og påvise fejl i hvert enkelt. En effektiv teknik, men den tager ikke højde for den faktiske kritik, sammenhængen eller tonen i lederen i øvrigt.

Den er - okay, måske for - hård og sarkastisk og bygger et langt stykke hen ad vejen på meget åbenlyse overdrivelser. Jeg mener f.eks. ikke oprigtigt, at Niels Krause-Kjær og Roger Buch er handelsvarer, og det kan ingen, der læser lederen, vel være i tvivl om? 'Fadæse' er et stærkt udtryk, ligesom at KaJ-festen i lørdags var 'sindssygt god'. Det er et spørgsmål om udtryk, men jeg mener, der faktisk er grundlag for en seriøs kritik af fjernundervisningen. Der er ikke lavet ændringer af betydning på efterårssemestret på trods af meget kritiske evalueringer og det chokerende lave antal studerende, der gennemførte på forårssemestret. Det havde fået mig til lige at tænke mig om en ekstra gang.

Jeg mener ikke, at det ideelle evalueringssystem ligger lige for. Men at det nuværende i så høj grad er afhængigt af den enkelte underviser - både i udformning af spørgsmål og i sammenfatningen - mener jeg er problematisk. Det samme gør Michael Møller Nielsen fra CBS og en konsulent fra PLS Rambøll jf. tidslinjen. Læs i øvrigt Asger Juhls svar til Kim Minke her på siden.

Ligesom Asger vil jeg påpege, at var det ikke for artiklen i Illustreret Bunker, var disse forhold måske ikke kommet frem. Under en telefonsamtale pointerede Svith overfor mig, at "studienævnet kun behøver at se evalueringerne, hvis karaktererne i gennemsnit ligger under tre. Fjernundervisningen på forårssemestret havde et gennemsnit på 2,93 og det er jo næsten tre..." Og studienævnet har kritik eller ej udbedt sig en redegørelse.

hammer@mail.djh.dk

“Prins Joachim har altid været notorisk svag i koderne.”

Hans Engell om det med sprut og damer

**VELKOMMEN
PÅ BAGSIDEN**

Sidste nyt fra
TV-Avisen

September måneds højeste mand på TV-Avisen, 2.07-manden Christian Degn, udtaler følgende til citat:

SDU STINKER AND THEY ALWAYS WILL ;-)

**SDU – Tillykke med
praktikken!**

I det sidste nummer af SDUs svar på en skoleavis folderen LIXEN (forkortelse af Layout Ikke På Vilkår!) tilbød de morsomme fynboer en 18 måneders praktikplads på skoleavisen til de DJHere, som stod uden plads efter panikdagen. Et stærkt satirisk indslag, som dog overskygges af en banebrydende nyhed, Sandhedskommissionen har gravet frem ved hjælp af undersøgende journalistik i adskillige arkiver og fund af “forsvundne” dokumenter.

Det viser sig, at studerende på SDU i lighed med DJHerne har 18 måneders praktik! Dog anså SDUs ledelse, praktikstederne og regeringen, at det var for risikabelt at sende fynboerne direkte ud i virkeligheden, så man oprettede den såkaldte “flex-praktikordning”. Den indebærer kort fortalt, at alle SDUere skal opholde sig på skolen i de første 6 måneder af praktikken, hvorefter de slippes ud på redaktionerne, der således også får mulighed for at praktisere journalistisk damage-control.

“Deres udseende bærer dem [...] ind på redaktionen, [...] det er da en dejlig [...]gevinst, at de ser godt ud.”
(Citater behandlet af Sandhedskommissionen.)

Hans Engell om kvindelige praktikanter

**VELKOMMEN
PÅ BAGSIDEN**

**Den uaktuelle boganmeldelse:
“Journalistik med bagtanker”
af Peter Kramhøft.**

Kramme-bogen handler om journalistik. Ønsket om at behandle emnerne kilder og arbejdsmetoder og sådan noget, de bruger på de fiseformne københavnerredaktioner, skinner tydeligt igennem. Bogen i sin herlighed leveres på dansk, hvilket gør den velegnet som lærebog på landets journalistuddannelser. Dog bortset fra Danmarks Journalisthøjskole, hvor forfatteren selv er ansat. Ekstreme centrumdemokratiske kritikere vil anføre, at brug af bogen let kunne skabe habilitetsproblemer i forbindelse med undervisernes kritik af bogen. Nuvel, bogen eksisterer og kan købes rystende billigt fra forlaget AJOUR.

SANDHEDSKOMMISSIONEN



**VELKOMMEN
PÅ BAGSIDEN**

Og prisen går til...

For at matche KaJs uddeling af Kravlingprisen har Sandhedskommissionen valgt at uddele en pris til årets mest inhabile prisuddelere. De nominerede var Kravlingkomiteen og Sandhedskommissionen. Og idet Sandhedskommissionen selv stod for uddelingen af prisen, går den til Morten Szygenda (medlem af priskomiteen) og Mads Zacho (medlem af priskomiteen). Prisen er på 5000 kroner, som er kommet i hus efter at priskomiteen spillede 20 kroner på Jeppe Dong som vinder af Kravlingprisen efter et anonymt tip fra KaJ.



“Den hér betonklods er noget større end den, jeg selv bankede ind i.”

Hans Engell om DJH

“Jeg har aldrig scoret en kilde. Som journalist. Men ud over det... så har jeg”

Hans Engell

**VELKOMMEN
PÅ BAGSIDEN**

Månedens
Minke

Siden Kim Minke røg på bagsiden i sidste udgave af Illustreret Bunker, har han gjort flere forsøg på at gøre de studerende opmærksomme på sin tilstedeværelse. Både til Beerbash og under Foghs besøg oplyste Minkes kontrafej betonen på DJH og verden som sådan. Alligevel har Sandhedskommissionen som lovet opsøgt rektoren for at stille ham “de tre skarpe”:

Hvor er du?

“Jeg er på Lars Kabels kontor.”

Hvem er du sammen med?

“Lars Kabel givetvis.”

Hvad laver du?

“Jeg diskuterer, om DJH skal søge om midler til at blive videnscenter under videnskabsministeriet.”

